

μαης '78

ΤΟ ΡΗΓΜΑ

αναρχική περιοδική έκδοση

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Σήμερα, κιασμενοι στα γραναζια του συστηματος, παρακολουθουμε με την ιδια αδιαφορια την παρελαση στην Κοκκινη Πλατεια και τις αφορισμενες, απο τους διαφορους γενικους γραμματεις και φαρισαιους των Κομματος, συγκρουσεις λαου κι αστυνομιας στους δρομους της Αθηνας, Μπαρτζελωνας η Ρωμης.

Σήμερα πρεπει να ξεπερασουμε τον οικονομιστικο ορισμο του εργατη και να κατανοησουμε οτι ολοι οι ανθρωποι οπουδηποτε και να βιωνουμε χρησιμοποιουμαστε παν ειλωτες απο το ιδιο και το αυτο συστημα για να το υπηρετουμε και να το αναπαραγουμε.

Σήμερα παρα ποτε η εξεγερση ειναι επιταχτικη.

Ο χωρος που βιωνει η καθεμια κι οκαθενας μας μεσα στον καπιταλισμο, ειτε ειναι στο σπιτι, στο σχολειο, στο δρομο, στη δουλια η στο στρατο να γινει το φυτωριο της καθημερινης αντιστασης και συνειδητοποιησης της απελευθερωσης του ανθρωπου, της αλλαγης μεσα απο την πραχτικη. Δε θα υπορεσουμε να φτασουμε στην κοινωνικη επανασταση αν με το "κοινωνικη" εννοουμε ολους εκτος απο μας τους ιδιους, αν δηλαδη δεν καταφερομε να αλλαξουμε τους ιδιους εαυτους μας, κι αν η επαναστατικη πραχτικη μας βρισκεται εξω απο μας, εξω απο το χωρο που βιωνουμε.

Συντροφοι σκλαβοι στον καθε ειδους καπιταλισμο! Να τιναξουμε το συστημα στο μυαλο μας για να καταφερομε να το τιναξουμε και εξω απο μας! Δεν πρεπει να επιβιωσει σε καμια προσωπικότητα, σε καμια λογικη, σε κανεναν συναισθημα!

Ναι, δεν εχουμε ψευδαισθησεις: Η δυναμη ειναι με δαυτους, στη Βουλη η στην κεντρικη επιτροπη και εξω απο αυτην, στον καθε εξουσιαστη πολιτευτακια, στρατοκρατη, κομματικο, τεχνοκρατη, γραφειοκρατη, φασιστα η προοδευτικο κυβερνητογλυφτη, που εκπροσωπουν το Κεφαλαιο σ'ολη του τη μεγαλοπρεπεια κι ανταγωνιστικη του ικανοτητα σε καθε γωνια της γης. Αυτοι αποφασιζουν για το αν ειμαστε λιγοτερο η περισσοτερο σκλαβοι, αν θα σκοταθουμε για την πατριδα και τα συμφεροντα τους, αν θα μας δολοφονουν μπροστα στις μηχανες, αν θα μας αποβλακωνουν στα σχολεια και στα εργοστασια "εγκεφαλων"-τα Παν/μια αν πεθαινομε στην πεινα η στις φυλακες τους η στα στρατοπεδα τους—κι ολα γι'αυτους. Ζουμε στο ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ συστημα, μας κλεβουνε ζωη, αιωνες μας υποχρεωνουν να ανταγωνιζομαστε, να φτωχαινομε, να πλουτιζουμε, να ζουμε στη "φαντασια" της τηλεορασης τους στα κουτια που μας πλασαρουν για σπιτια, ξενοι αναμεσα σε ξενους, ποιος/α θα εξουσιασει πιο πολυ, ποιος θα γινει ο "καλυτερος" πατριαρχης, ποιος/α θα γινει λιγοτερο ειλωτας αναμεσα στους ειλωτες.

ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ ΟΜΩΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ: Τωρα η ελευθερια μας ΕΚΡΥΓΝΥΤΑΙ στο μυαλο μας* τωρα ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ την ελευθερια μας εξω απο μας, στις κοινωνικες μας σχεσεις, στο να αποφασιζουμε συλλογικα για τους εαυτους μας, για τη ζωη μας, εναντια στα κεντρα αποφασης κι εξουσιας, εναντια στους κλεφτες της ζωης, εναντια σ'ολους αυτους που μας θελουν μισθωτους σκλαβους κι αποβλακομενους διανοουμενους,

εναντια στην πατριαρχια και σε καθε ειδους ιεραρχια, εναντια στο φαντασμα του παλιου εαυτου μας. Η εξεγερση ειναι ευθυνη του καθε καταπιεζομενου, εξεγερση με καθε μεσο, απο την Αρσηση μεχρι την Απεργια απο την Καταληψη μεχρι τον Ενοπλο Αγωνα, οπως ευθυνη ειναι η συμπαρασταση, η κληροφορηση κι η συνεχιση του αγωνα.

Σήμερα περισσοτερο παρα ποτε η "ηρωικη εποχη" εχει περασει. Η αναρχικη ιδεα για να συνεχισει να καιει κατω απο την τρεχουσα διεθνη κρατικη τρομοκρατια δεν ζηται ηρωες και μοντελα γι'απομιμηση. Απαιτει συνεπεις αγωνιστες που με ευθυνη θα παρουν πρωτοβουλίες σ'οποιαδηποτε οργανικη δραση για να πετουουμε την ποικιλομορφια στο στοχο της κοινωνικης επαναστασης.

Για να γινει καθε μερα μια Πρωτομαγια.

το ρηγμα

Το Ρηγμα είναι μια αναρχική περιοδική εκδοση που εκδίδεται από Έλληνες αναρχικούς που ζουν στη Βρετανία.

Βλεπούμε την εκδοση αυτή σαν ένα πρωταρχικό μέσο συντονισμού μας καθώς και διάδοσης του αναρχισμού. Η διαστρεβλωση στην εννοια του αναρχισμού που συνεχείται προωθείται μέσα από τα κανάλια της αστικής τάξης και των "προοδευτικών" κομμάτων και παρατάξεων μας "θελει και σ'αυτη την εκδοση. Δεν θελούμε να επαναπαυομαστε στα κειμενα των θεωρητικών του αναρχισμού μια και τα γεγονοτα καθημερινά τα ξεπερνουν. Η ταυτιση συχνά είναι αιτία της οπισθοδρουησης.

Παράλληλα μ'αυτό το περιόδιο ακολουθούμε και άλλες μορφες δράσης. Ο σκοπος της εκδοσης αυτής, όπως και κάθε άλλης μορφης δράσης, δεν είναι μονιμος αλλά ληγει όταν τα λογία μπουν στη πράξη.

Η εκδοτική επιτροπή του Ρηγματος είναι κατά σειρά κάθε ομάδα πολλης η συνολα ατομων σε διαφορες πόλεις που συμμετεχουν σ'αυτη τη προσπάθεια.

Το Ρηγμα δε βγαίνει με σκοπο το κερδος και μ'αυτη την εννοια δεν εχει τιμη μια και το μοναδικο οικονομικο προβλημα που μπαινει είναι το τυπογραφικο κοστος. Παραπέρα η "τιμη" είναι συνάρτηση των οικονομικών δυνατοτήτων του καθένα. Πρωιτό να τονίσουμε ότι η ενίσχυση του περιοδικου είτε οικονομικη είναι είτε με τη μορφη αρθρων, σχολίων, γραμμάτων και ειδήσεων είναι καθαρά πολιτικη πράξη που ζητιεται από αυτούς που ενδιαφέρονται όπου και να βρισκονται στον κόσμο.

Για επαση, γραμματα για δημοσίευση και αρθρα γραφτε: TO RIGMA,

**c/o BLACK AND RED,
THE STUDENTS UNION,
THE UNIVERSITY
LEEDS LS2 9JT**

ΦΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΑΣ

Ενισχυσεις: £1630
Εσοδα και
Συνδρομες: £3455
(1ο Τευχος)
Ταχυδρομικα: £831
Ταμειο : £4254
Τυπογραφικα
(2ο Τευχος): £4150
Ταμειο : £104

ΑΡ. ΤΕΥΧΩΝ: 500
ΚΟΣΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ: 12p ή 8frx

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ - μαης '68

Να μια καλη-κι ας ελπισουμε συμβολικη-συμπτωση. Ο Μαις του '78 βρισκει το φοιτητοκοσμο της Ελλάδας στην κρισιμωτερη στιγμή της μεχρι τώρα ζωης του. Μετα απο αποχη μηνων-οπως συμβαινει και για τους βοηθους του πανεπιστημιου-αποκαλυπεται πραγματικά η μιζερια των φοιτητικων κυκλων. Οντες και θυματα της καταστασης την ανακαλυπτουμε και μεις.

Φοιτητες "οντες"βρισκομαστε ζαφνικα με τα βρακία κατεβασμενα και τα χερια μουδιασμενα καθώς τα βλεπούμε λυμενα απο τα δεσμα των πασοδοσιακων"μορφων παλης" οπως λεγονται οι φοιτητικοι συλλογοι και οι γραφειοκρατικες και ενσωματωμενες στο συστημα οργανωσεις απο τους ορθοδοξους κομμουνιστες μεχρι τους ταλαιπωρους τροτσκιστες και μαοϊκους.

Και τώρα ερχεται στο στομα μας το ταλαιπωρημενο απο το χερι του Λενιν "τι να κανουμε!". Καθως δε γεννηθηκαμε αντιεξουσιαστες-παρ'οτι συμφωνω με τις επιφυλαξεις σας για τον ορο, τον νοσησιμοιω με δικο μου σκεπτικο-αλλα"ανακαλυφθηκαμε" μέσα απο την προαχτικη μας και την πειρα μας βρισκομαστε μπρος σε μια αλλη μιζερια στο ειδος αλλα οχι και στην αβλιότητα. Αυτη του αντιεξουσιαστικου-αναρχικου αν θελετε-χωρου στην Ελλάδα.

Λογοι αρχικα περιβαλλοντολογικοι-απομονωση και διαστρεβλωση απο τους "εκτος"- καθώς τους βοηθαι η εσωτερικη πια ανασταλεια και προσωπικη αδυναμία εγουν δημιουργησει προσπικα και συλλογικα "κκεττο" απ'οπου λιγοι δεινουν τη διτθεση να ξεφυγουν.

Οι αποπειρες αυτες επαναστατικης διαφυγης εγουν περιοριστη στη κυκλοφορια γραπτου πληροφοριακου υλικου-κυριωα μεταφρασεων-και μον σ'αυτο. Οι αποπειρες "προπαγανδας στην πράξη" εχουν παντα το χαρακτρα εκτόνωσης της καταπιεσιμενης θελησης για εκφραση και για αυτο δεν τις συπεριλαβαν.

Εχοντας αυτα υπ'οψη ξεκινουμε χωρις καν "συντονιστικη" οργανωση και κοινο πιστευο και με πλατφορμα μονο το μινημου κοιγο θελω για κατι διαφορετικο κατ'αρχη στα πανεπιστημια.

Μια καλη ευκαιρια και οχι μονο για μνημοσυνο μας προσφερε ο Μαις του 68.

Η πρωτη προσπαθεια για ολοκληρωτικη εξαλειψη των αλλοτριωσεων και της φαινομενικότητας. Ετσι ετοιμαζουμε μια σειρα εκθεσεις -με αρχη την Ιατρικη σχολη "μου"- που θαχουν τον χαρακτρα ερεθισματος με την κατ'αρχην πληροφορηση που θα δινουν.

Καθως ειμαστε αδυναμοι να προχωρησουμε σε μια υποκειμενικη κριτικη εκθεσης των γεγονοτων του Μαις θα περιοριστομε σχετικα στον Μαις οπως εμφανιστηκε -δυστυχως-. θα προσπαθουμε παντως να εκμεταλλευτου-

με το θεαματικο εστω ερεθισμα με προσωπικες η συλλογικες μπροσουρες, συζητησεις και οτι αλλο πιστεφουμε οτι προσφερεται.

Ετσι αφ'ενος πλησιαζουμε τους φοιτητες, απαραιτητη προυποθεση αν θελούμε να δρασουμε σαν ενζυμα στις εξελιξεις της σημερινης κρισης -καμια θεληση για ηγεμονιες, καθοδηγησεις και λοιπες μαλακιες-. Αφ'ετέρου μέσα απο την πρακτικη μας γνωριζομαστε εμεις πιο περα απ'οσο στις συζητησεις και στις προσωπικες σχεσεις.

Επεκτεινουμε δηλαδη την πληροφορηση μας, απαραιτητη προυποθεση -η πληροφορηση- για αυθορμητη δραση ατομικη και συλλογικη.

γανθια

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ
SEINE-SAINTE-DENIS ΚΑΤΑΓΡΑΦΙ
ΤΑ ΕΠΙΛΟΓΑΡΙΑ ΜΕΤΕ ΑΓΩΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΙΑ ΣΤΟ
ΠΑΡΙΣΙ.

Εκινώντας από ένα ρεπορταζ για τις βιαιοτητες που ακολούθησαν τη διαδήλωση της πρωτομαγίας στο Παρισι, και την καταθεση "καποταν νεαρου" για "παρουσια αναρχικου" (Μουτ, 3/5/78), η Αναρχικη Ομάδα του SEINE-SAINTE-DENIS αφού υπενθυμιζει οτι η Αναρχικη Ομοσπονδια ειχε οργανώσει το πρωύ της πρωτομαγίας διαδήλωση "που υπηρξε από την αρχη ως το τελος ειρηνικη" συμπληρωνει: "η Αναρχικη Ομοσπονδια μην εχοντας καλεσει για διαδήλωση στις 14.00 η ώρα (για μας η διαδήλωση ηταν το πρωύ), βλεπούμε καθώς πως η οργανωση μας αρνηθηκε τη διαλυση της πορείας του απογευματος.

... Η Αναρχικη Ομοσπονδια αποτελείται από ένα πυκνο συνολο ομάδων εργαζομενων που συνεργαζονται μεταξύ τους και είναι ενωμενοι σε βασεις αυτονομιας και ομοσπονδιοποίησης. Διεκδικούμε και υποστηριζουμε την κληρονομια του γαλλικου και παγκοσμιου αντιεξουσιαστικου σοσιαλισμου. Χτυπαμε το συστημα σ'ολα τα επιπεδα, οικονομικο, μορφωτικο, κοινωνικο. Περισσότερο από μισο αιωνα αρνιουμεσθε και πολεμαμε όλες τις μορφες της τρομοκρατίας. Ειμαστε κατά της ασοικης βιας και πολλοι από μας εναντια σε κάθε βια. Αρνιουμεσθε κάθε ευθυνη οργανωσης και συμμετοχης στις βιαιοτητες της Δευτερας Της Μαι 1978.

... Πισκει να προωθησουμε την αυτονομια των εργαζομενων μέσα στα εργοστάσια, στις κοινοτητες, στο περιθωριο των συνδικαλιστικων επιτελειων και των πολιτικων κομματος. Γιατι οχι σ'ένα πιθανο μελλοντικο αυτονομο συνδικατο; Ο,τι και να είναι οι βιαιοτητες της Δευτερας ωφελουν την αυτονομια των εργαζομενων; Εμεις νομιζουμε οτι βοηθησε να θαφτουν οι ιδεες μας ακομα περισσότερο κατω από την ασφαλεια και κατω από την αστικη εξίσωση: Αναρχικος = βανδαλος = τρομοκρατης.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ

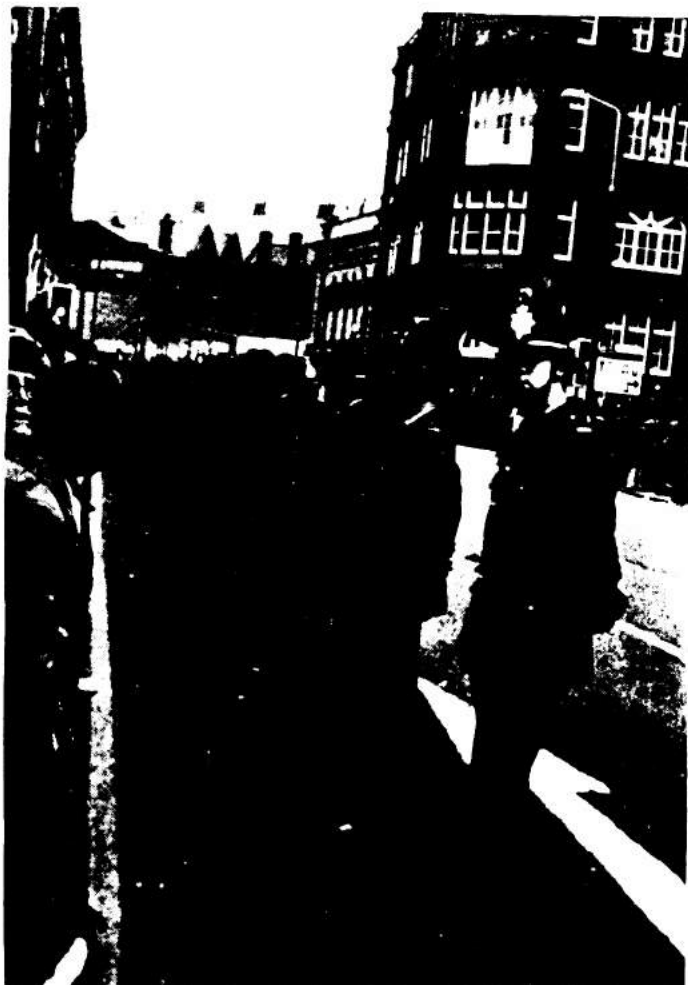
Το ναζιστικό κόμμα "Εθνικό Μετώπο" (NATIONAL FRONT) εμφανίζεται τα τελευταία 5 χρόνια σα μια αυξανουσα δυναμη στην πολιτική ζωη της Βρετανίας. Κατά τις τελευταίες δημοτικές εκλογές, στη περιοχή του Λονδίνου πήρε περί τις 120.000 φψους. Στις προσεγείς βουλευτικές εκλογές προκειται να βαλουν υποψηφιότητα 318 φασιστικά γουρουνια-μέλη του Ε.Μ. Αυτό σημαίνει αυτοματα δικαίωμα μετάδοσης της βρωμιοπροπαγανδας τους από την Τ.Υ και το ραδιο. Εκμεταλλευομενοι δε τα προβλήματα της ανεργείας, κακής κατοικίας, των περικοπων στη παιδεία και στις κοινωνικές υπηρεσίες οίγνουν το φταίξιμο στους μαυρους μεταναστες αγνοώντας συστηματικά τα πραγματικά αίτια αυτών των προβλημάτων.

Οι φασιστικές ενεργείες του Ε.Μ. (επιθεσεις σε μαυρους, αίστερους, κλπ) εδωσαν την

ωθηση, πριν 5 μηνες, στους αίστερους της Βρετανίας (ίσως να σοβαρευτηκαν επιτελους σκεπτομενοι το παραδειγμα της Γερμανίας του '30) να οργανωθουν μπροστα σ'αυτο το κίνδυνο. Με πρωτοβουλία διαφορων ατομων (βουλευτες, διανοουμενοι, εργατες συνδικαλιστες, προπονητες ποδοσφαιρου, ηθοποιοι, δημοσιο γραφοι, κλπ) ωτιαχτηκε ο "Αντι ναζιστικός Συνασπισμος" ("ANTI-NAZI LEAGUE") στον οποίο αυτή τη στιγμή συμμετεγουν ατομα από διαφορες αριστερες οργανωσεις και κομματα, θρησκευτικες και κοινωνικες οργανωσεις, καθώς επίσης ατομα από εογατικους και φοιτητικους συλλογους. Σαν κυριο και μοναδικο σκοπο ο ΑΣ έχει, σύμφωνα με την ιδουτική του διακηρυξη, "Να κινητοποιησει και να ενωσει οσους ζουν στη Βρετανία εναντιον των ενεργειων και της προπαγανδας των φασιστων".

Προς το παρον ο Α.Σ. τυπωσε και μοιρασε εκατομυρια διαφωτιστικά φυλλαδια σχετικά με το τι είναι και τι πιστευει το "Εθνικό Μετώπο" και οι αρχηγοι του και πραγματικά έχει γίνει πολυ καλή δουλειά σ'αυτον τον τομεα. Επίσης, έχει οργανώσει πολλες αντιφασιστικες συγκεντρωσεις και διαδηλωσεις στις διαφορες πολεις της Βρετανίας με αποκορυφωμα αυτή την εκδηλωσή στο Λονδίνο, πριν λίγες μερες, όπου σ'ενα καρναβαλι μουσικής και χορου με συμμετοχη 80.000 αντιφασιστων ενα πραγμα φανηκε, οτι: ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΦΥΛΗ ΥΠΑΡΧΕΙ, Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΛΗ.

Για οσους θελουν να μαθουν περισσότερα η να ερθουν σε επαφη με τον Α.Σ., η διευθυνση είναι: ANTI-NAZI LEAGUE
12, LITTLE NEWPORT ST.
LONDON WC2

Οχι, δεν είναι φασίστας, είναι ένας από τους 14 αντιφασιστες που συλληφθηκαν στην αντιφασιστική συγκεντρωση στο Ληντς στις 22 Απριλή.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

ΜΑΝ

Δεκα χρόνια μετα την εξεγερση του Μαι στην Γαλλια. Μεσα απο τις λεξεις, τις εικονες, τα συνθηματα, τη δραση ξεχωνονται η ζωη. Ζωη και όχι επιβίωση. Ομως τα ερωτηματα παραμενουν. Γιατι ξεσπασε τοτε, γιατι δεν προχωρησε; Οι ειδικοι των ιστορικων αναλυσεων μπορουν να καθησουν πτω απο τα γραφεια τους και να μας προσφερουν τις βαθυστοχαστες αναλυσεις τους. Το μονο που χρειαζομαστε εμεις ειναι να δομε τα γεγονοτα και να κανουμε την δικια μας αναλυση, ειδικωμενη μεσα απο τις δικιες μας εμπειριες.

Συνηθως οι περιγραφες των γεγονοτων του Μαι δινουν το κυριο βαρος στα γεγονοτα της Σορβοννης. Η παρουσιαση που ακολουθει περιλαμβανει μονο γεγονοτα που ουνεβησαν μεσα σε εργοστασια η εχουν σχεση με την εξεγερση αναμεσα στους εργατες και στους αγροτες.

ΠΡΙΝ

Απο την ανοιξη του '67 ενα κυμα απεργιων εχει ξεσπασει. Το νεο στοιχειο ειναι οτι ξεσπανε ξαφνικα και εξω απο τις εργατικες ενωσεις. Και ακομα οτι συμμετεχουν μηχανικοι, τεχνικοι και "χαρτογιακαδες". Το χειμωνα του '67 η κυβερνηση επιβαλλει νεους φορους και ανιεται να δωσει αυξησεις στους εργατες των εθνικοποιημενων βιομηχανιων. Το γενναρη του '68 καπου 500.000 ειναι ανεργοι και το 10% του πληθυσμου με τα ανωτερα εισοδηματα κερδιζει 47 φορες περισσοτερο απο το 10% με τα χαμηλοτερα εισοδηματα. Πανω απο 3.000.000 δουλευουν 48 ωρες τη βδομαδα κερδιζοντας λιγωτερο απο 50 λιρες τον μηνα. Στη Καγιεν και στο Λε Μαν εργατες συγκρουονται με την αστυνομια σε μια διαδηλωση εναντια στην ανεργια.

Μαρτης 2

Η CGT (Γενικη συνομοσπονδια εργατων, ελεγχεται απο το Κ.Κ Γαλλιας) και η CFDT (Γαλλικη δημοκρατικη συνομοσπονδια εργατων) αρνουνται τις αυξησεις που προσφερει η κυβερνηση με την αιτιολογια οτι δεν καλυπτουν τη ανοδο του κοστους της ζωης.

Μαρτης 9: διαδηλωσεις εναντια στη ανεργια στο Μαν.

Μαρτης 13: Οδομαχιες στη Βρεττανη. Αγροτες ενωμενοι με εργατες.

Μαρτης 29: Απεργια στα ναυπηγια της Ρουεν.

Απριλις 3: Ο Μικενουα Φρανσου, προεδρος της CGT προσθετει την φωνη του στην εκστρατια του ΚΚΓ εναντια στα αριστερα κινήματα αποκηρυσσοντας την CGDT σαν "ψευδο επαναστατικη οργανωση".

ΑΠΡΙΛΗΣ 16: Στην απεργια της ΕΠΕΡΛΙΕΤ, στη Λυων συμμετεχουν τεχνικοι και χαρτογιακαδες.
Απριλις 24: Διαδηλωσεις στην Του Λων, απεργει η ομοσπονδια υφαντουργων και οι ταχυδρομικοι.
Απριλις 25: Διαδηλωσεις σε ολη τη χωρα εναντια στην ανεργια.

ΜΑΡΤΗΣ

1. Διαρθρωσιακη διαδηλωση του ΚΚΓ. Περιγραφεται χωρις ενθουσιασμο.
2. Η εθνικη ενωση πανεπιστημιακων δασκαλων κηρυσσει απεργια.
6. Απεργια στη SUB-AVIATION, στη Καντη. Η CGDT υποστηριζει τα σπουδαστικα αιτηματα, ενω η CGT αρνιεται.
8. Στη φοιτητικη διαδηλωση στη Μαρσεΐλ συμμετεχουν εργατες σε μεγαλους αριθμους. Διαδηλωσεις στη Ρεν, Λαριεν, Μαντη και Λε Μαν. Στη Ναντη γινονται συζητησεις πανω στο συνδυασμο ενεργειων εργατων και φοιτητων. Η CGT ζηταει απο την κυβερνηση να ανοιξει τα πανεπιστημια. Η CFDT δινει πληρη υποστηριξη στη Φοιτητικη ενωση.
9. Στη Κλερμον-Φερραν γινονται συναντησεις φοιτητων με εργατικες ενωσεις. Στη Λυων κοινη διαδηλωση φοιτητων και εργατων. Οι τεχνικοι της ORTF (ραδιοφωνια-τηλεοραση) γινονται η ORTF δεν καλυπτει τις διαδηλωσεις.
10. Εργατες και φοιτητες διαδηλωνουν αναμεσα σε εργατικες περιοχες και γκεττο των μεταναστων. Περνανε απο την ORTF, νοσοκομεια, φυλακες και καταλαμβανουν την σορβοννη και το LATIN QUARTER. Οι διαδηλωτες φτιαχνουν πανω απο 60 οδοφραγματα και συγκρουονται με τα CRS (αστυνομια διαδηλωσεων) που επιτιθενται με δακρυγενα που χρησιμοποιηθηκαν στο Βιετναμ. Εκατονταδες κληγερων, εκατονταδες συλληφεις. Κηρυσσεται γενικη απεργια για την Δευτερα 13 Μαρτη. Δεν επιτρεπεται στην ORTF να κινηματογραφησει τα γεγονοτα. Δημοσιογραφοι του Ραδιο-Λουξεμβουργο κηκοποιουνται απο την αστυνομια.
11. Τα CRS χρησιμοποιουν τοξικες χειροβουμβιδες. Στη Ναντη φοιτητες και νεαροι εργατες καταλαμβανουν τις σιδηροδρομικες υπηρεσιες και το τμημα Στρατηγικη.
12. Στη Λιλ 20.000 διαδηλωνουν υπερ των φοιτητικων αιτηματων σε μια διαδηλωση που αρχισε εναντια στη ανεργια.
12. Οι τεχνικοι της ORTF απεργουν.
13. Γενικη απεργια με απολυτη επιτυχια. Οι ηγτες των εργατικων ενωσεων μενουν κατακλητικοι. Μεγαλες διαδηλωσεις. Η CGT προσπαθει να ξεχωρισει τους εργατες απο τους φοιτητες αλλα αποτυχαινει. Καπου 600.000 με 1.000.000 διαδηλωνουν στο Παρισι. Στη κατελημενη

Σορβοννη οργανωνονται επιτροπες δρασης για τον συντονισμο εργατων και φοιτητων. Οργανωτικες εσποφες με τα εργοστασια της Σιτροεν Ρενω, AIR-FRANCE και PARIGIAN UNDERGROUND. Η Σορβοννη ανοιγει στο λαο. Εργατες πολιτροκουν τις νομαρχιες στη Ναντη και στο Λε Μαν. Οδομαχιες με την αστυνομια στο Κλερμον-Φερραν.

14. Απεργουν τα νοσοκομεια και δημιουργουνται επιτροπες συντονισμου. Ολα τα πανεπιστημια εχουν καταληφτη. Στο εργοστασιο της SUB-AVIATION στη Ναντη εργατες καταλαμβανουν τους τομεις τους και κλειδωνουν τον διευθυντη στο γραφειο του. Καλουν τους αλλους κλαδους της SUB-AV για συντονισμο μαζι με τους φοιτητες. Στη Ρουεν και Ελμπε κοινες διαδηλωσεις εργατων-φοιτητων. "Επιτροπες αντικειμενικοτητας" απο εργατες και δημοσιογραφους στην ORTF.

15. Απεργιες και καταληφεις σε ολοκληρη την χωρα. Οι εργατες της Ρενω στο SEINE-MARITIME καταλαμβανουν το εργοστασιο και ερχονται σε επαφη με τους αλλους κλαδους της Ρενω. Μεχρι το απογευμα εχουν καταληφει τα κλητηγια στο Μπορντο και η SUB-AVIATION στις Καντες. Το ODEON, εθνικο θεατρο, καταλαμβανεται απο διαδηλωτες που το κηρυσσουν ανοιχτο στον λαο. Η CGT, εκπληρωει απο τα γεγονοτα, προσπαθει να μειωση την απεργιακη κινηση. Η CGDT και η CNJA (ενωση νεων αγροτων) δηλωνουν πληρη υποστηριξη στο φοιτητικο κίνημα.

16. Χωρις καμια ενθαρρυνση απο τις εργατικες ενωσεις, το κυμα καταληψων εξαπλωνεται. Μεχρι το μεσημερι ολα τα εργοστασια της Ρενω εχουν καταληφει, η Λοκνηντ στο BEAUVAIS, η URBESS στην Ορλεανη η εταιρια διανομης εφημεριδων, η KLEBER-COLOMBES, η DRESSER-DUJA RHIN και τα ναυπηγια κοντα στη Ρουεν. Το απογευμα γινεται συναντηση εργατων-φοιτητων στη SUB-AVIATION και στη Ρενω, οπου συζητιωνται μελλομτικες ενεργειες και εργατικος ελεγχος. Οι εργατες μεταλλου συνοδουουν το απεργιακο κυμα, οπως και οι μεταλλωρυχοι στην Αλσατια και στις Αρδεννες, οπου καταλαμβανουν τις στοες. Απεργιες για πρωτη φορα σε μικρες εταιριες. Οι αεροπορικες συγκοινωνιες αναστατωνονται. Στα κατελημενα πανεπιστημια που δηλωνονται αυτονομα δουλευουν επιτροπες δρασης εργατων και φοιτητων. Στα νοσοκομεια ανατρεπονται οι διοικουσες επιτροπες και αρχιζουν συζητησεις σπουδαστων, γιατρων και ασθενων. Στη CGT επικρατει συγχυση μια και φαινεται να εχη

χασαν τον ελεγχό στα περισσότερα εργοστάσια. Ο Μάρσαλ παίρνει σκληρή γραμμή εναντίον στους φοιτητές και τους απεργούς.

17. Διακοπώνται οι αεροπορικές συγκοινωνίες. Ήσες καταλήψεις. Εργοστάσια ανοίγουν από τους εργάτες για να επιστρέψουν στους κατοίκους της περιοχής να καλέσουν συγκεντρώσεις και να διασκεδάσουν τα παιδιά. Το απόγευμα ο Σέγκυ, γραμματέας της CGT, καλεί συνάντηση τύπου. Οι εφημερίδες δηλώνουν: Ο Σέγκυ αντικαθίστα την αστήρη και ψυχρή γλώσσα του εμπειρού διευθυντή. Η CFDT καλεί εξαπλώσει του απεργιακού κινήματος, δηλώνει ότι το κίνημα δεν είναι μεταδοτική αρρώστια αλλά νέα συνείδηση. Οι οργανώσεις των αγροτών καλούν μαζική διαδήλωση για τις 24 Μαΐ. Στη Βρετανία οι αγρότες καταλαμβάνουν τα αγροτικά καταστήματα και φάρμες. Οι φοιτητές, αγνοώντας τις απειλές της CGT αρχίζουν την μεγάλη πορεία από το Παρίσι στο εργοστάσιο της Ρενώ, όπου παρα τις προσπάθειες της CGT να τους κρατήσει χωριστά, εργάτες και φοιτητές αμείγνουν. Παρόμοια γεγονότα συμβαίνουν σε όλη την χώρα. Δημιουργούνται κοινές επιτροπές δράσης και εθνικές επιτροπές δράσης για να συντονίσουν τις δραστηριότητες. Πολλά θέματα καταλαμβάνονται από τους ηθολογούς που τα ανοίγουν στο λαό για να συζητήσουν τον ρόλο της τέχνης.

18. Σιδηροδρομικές και αεροπορικές συγκοινωνίες παραλύονται. Καταλαμβάνονται σταθμοί λεωφορείων, τραινών, ταχυδρομεία. Η CGT δηλώνει ότι η βιομηχανία πρέπει να δημοκρατικοποιηθεί όπως οι φοιτητές εκδημοκρατίζουν τα πανεπιστήμια. Η CGT το αρνείται και προτείνει μόνο ποσοτικά αιτήματα. Κομмуνιστική οργανωση εργασιών προτείνεται στα νοσοκομεία. Θεάτρο παίζουν στα εργοστάσια. Στην CGT οι δημοσιογράφοι παίρνουν τον έλεγχο των ειδήσεων.

19. Η απεργία καλύπτει όλες τις μεταφορές, τις εθνικοποιημένες βιομηχανίες, τις μεταλλοβιομηχανίες, τραπεζές, δημοσίες υπηρεσίες. Οι επιτροπές δράσης οργανώνονται σε ομοσπονδία. Η κυβέρνηση προωθεί την οργάνωση των CDR (επιτροπές για την προστασία της δημοκρατίας).

20. Ανακοίνωση της κυβέρνησης για δημοψήφισμα στο θέμα της "συμμετοχής" αγνοείται. Η απεργία εξαπλώνεται στη Μισσέλν και στην Πεζω για πρώτη φορά στην ιστορία τους. Ολική απεργία στα λιμάνια, τα ορυχεία και τα σουπερ-μάρκετ. Οι εργάτες της Ρενώ ζητάνε την ανατροπή της κυβέρνησης. Ο πρόεδρος της CFDT δηλώνει ότι οι εργάτες και οι αγρότες είναι ενωμένοι στον αγώνα για έλεγχο και δεν έχουν απαιτήσεις για ωμί και βούτυρο. "Είμαστε με τους φοιτητές γιατί παλεύουμε στον ίδιο αγώνα εναντίον σε καταπιεστικά ιδρύματα". Ο Σέγκυ δηλώνει ότι δεν τον απασχολούν διαφορές ιδεών, όπως εργατικός έλεγχος, αλλαγή της κοινωνίας και άλλες εφευρέσεις. Στο ραδιοφωνο δηλώνει: "Το να παμε στον αγώνα

μέχρι τέλος σημαίνει γενική αποδο μισθών, εξασφάλισμένη απασχόληση, συνταγή νωρίτερα, μείωση στις εργασίμες ώρες και προστασία και επέκταση των δικαιωμάτων των εργατικών ενώσεων στο εργοστάσιο. Αλλά οι τεχνικοί της CGT και της ένωσης που προκειται στο Σοσιαλιστικό κόμμα δηλώνουν υποστήριξη στα αιτήματα εργατών-φοιτητών. Η αγροτική ένωση επιτίθεται στην έννοια μιας οικονομίας που βασίζεται στο κέρδος και ζητά καταλήψη όλων των μεγάλων κτημάτων. Τα CDR τρομοκρατούν τους μεταναστες που φεύγουν σε μεγάλους αριθμούς.

21. Περίπου 10.000.000 απεργούν. Συζητήσεις στα εργοστάσια γύρω από την διαχείριση της βιομηχανίας και της κοινωνίας. Οι εργάτες ζητάνε σταμάτημα των πυρηνικών δοκιμών. Οι ατομικοί σταθμοί έχουν παραλύσει. Τεχνικοί και μηχανικοί καταλαμβάνουν το διοικητικό κτίριο της ομοσπονδίας διοικητικών υπαλλήλων που προσκειται στην κυβέρνηση. Το ίδιο συμβαίνει στην ένωση βιομηχανών. Τοπικές αγροτικές οργανώσεις αρχίζουν καταλήψεις πριν από την εθνική απεργία. Δικαστές οργανώνονται σε ένωση συζητώντας την δημιουργία ανεξαρτήτου δικαστικού σώματος.

22. Στη Βουλή μομφή εναντίον στην κυβέρνηση δεν συγκεντρώνει αρκετούς ψήφους. Η CGT χαρακτηρίζει προδοτικότητα την συγκεντρωση εναντίον στην απόφαση της κυβέρνησης να απαγορεύσει την εισοδη του Κον-Πρετιτ. Οι CGT και CFDT δηλώνουν προθυμία να διαπραγματευθούν με την κυβέρνηση για επέκταση των δικαιωμάτων των εργατικών ενώσεων. Ταυτόχρονα η CFDT ζητάει το τέλος της καπιταλιστικής κοινωνίας.

23. Η CGT αρνείται να πάρει μέρος σε διαδηλώσεις όταν η αυτονομία επιτίθεται σε εργάτες και φοιτητές στο Καρτίε Λατέν. Η CGT διασχίζεται όταν στελέχη της παραίτουνται κατακρίνοντας την απροθυμία της να προχωρήσει περα από οικονομικά αιτήματα. CFDT και CGT κάνουν κοινή συσκευή και μέλη της πρώτης κατακρίνουν την υποχώρηση της ένωσης τους.

24. Οδομαχίες στο Παρίσι. Οι εργάτες φωνάζουν "οι δρόμοι είναι δική μας". Στη Λυών, Στρασβούργο, Μπορντό και Λανθ εργάτες, αγρότες και φοιτητές συγκροούνται με την αστυνομία. Οι διαδηλωτές κυρτίζουν την λαντή. Τεραστικά αγροτικά συλλαλητήρια. Οι εργάτες στις εφημερίδες αρνούνται να τις τυπώσουν αν δεν διορθωθούν παραπληρωματικές ειδήσεις.

25. Οι οδομαχίες συνεχίζονται. Σκατοντάδες τραυματίες. Οι ηγέτες των εργατικών ενώσεων συναντούν τον Πομπιντού και εκπροσωπούς της εργοδοσίας. Στις 3 το μεσημερι συμφωνά σε γενικές γραμμές. Διαπραγματεύσεις σε κάθε τομέα θα αρχίσουν την ίδια μερα.

26. Οι διαπραγματεύσεις κυβέρνησης-εργοδοσίας-εργατικών ενώσεων συνεχίζονται.
27. Μετα από 25 ώρες διαπραγματεύσεων πετυχευεται συμφωνία για 10% αυξήσεις και μικρές άλλες παραχωρήσεις. Η CGT δηλώνει ότι βρήκε η λύση. Στα εργοστάσια οι εργάτες απορρίπτουν την συμφωνία. Ζητάνε καταρρευση της κυβερνησης. Τελικά η

Συντροφοι, φαίνεται ότι έχετε σταματήσει να δουλεύετε.

CGT

Ναι. Ναι. Ναι.

Ανεχετε κατέβει σε απεργία, αυτό σημαίνει ότι έχετε κερδίσει αιτήματα. Δεν είναι ο συμφωνημένος σας και δεν πρέπει να κρυφτείτε τίποτα από ΜΒΜΑ!

CGT

Οι κίβδοι σας εναντί, συντροφοι θέλετε αυτών, εναντί; Αυτό δεν είναι; εναντί;

CGT

Η ελαστική δουλειά, η αυτνομία; Θα πρέπει να κωνή την κυβέρνηση και τους ιδιοκτήτες να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Μιλώτε στον απεργιακό σας, που σας παροί; εγχείρη κίβδο!

CGT

Θεοκυφοι, παλιό ησάταρδοι! Θα μου αιντε τελικά γιατί απεργάτε; ή ανετε μου ή ανετε στο βίαλο!

CGT

Θελούμε επανάσταση!

Επανάσταση! τρελλοι είσαστε; η κυβέρνηση και οι ιδιοκτήτες ποτε δεν αιντε επετρέπω αυτό.

CGT

WOLINSKI

CGT δεν υπογράφει την συμφωνία. Η απεργία επεκτείνεται στο φατ-εριο. Τα CDR διανέμουνε ολλα και τρομοκρατούνε εργάτες.
28. Οι διαπραγματεύσεις συνεχίζονται η Καγιέν αποκοβαται στη Γκρενομπλ συνεχίζονται οι συζητήσεις εργατών φοιτητών πανω στην τεκνική αυτονομία. Στο εργοστάσιο της CFB στη Βρεστή οι εργάτες αρχίζουν να μετατρέπουν την απεργιακή επιτροπή σε επιτροπή διαχείρισης που θα λειτουργεί στο εργοστάσιο. Αυτό συνέβηκε μόνο σε λιγα εργοστάσια. Η κίνησης δεν διαδόθηκε.
29. Το απεργιακό κίνημα έχει φθάσει στο ζενιθ. Οι απεργιοι περιμενουν κατι για να φερεί ένα βημα περα απο τις καταλήψεις εργοστασιων. Η CGT αποφασίζει ότι το κίνημα πρέπει να σταματήσει. Προσπαθει να πάρει τον έλεγχο διοχτετευοντας την δράση σε παραδοσιακές εκδηλώσεις. Η CFDT δεν έχει τα μέσα να προωθήσει το κί-

(συνεχεια στη σελ. 13)

ΕΚΔΟΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ελπίζουμε ότι θα είναι χρήσιμο να μοιραστούμε μαζί σας την εμπειρία μας από την έκδοση του ΡΗΓΜΑΤΟΣ, ίσως κάποιοι από σας θελήσουν κάποτε να βγάλουν ένα περιοδικό η εφημερίδα.

Ένας επαγγελματίας είναι πιθανόν να ευρίσκει αρκετά λάθη, εμείς όμως προσπαθήσαμε, αρχίζοντας σχεδόν από το τίποτα, με ελαχίστες η καθόλου προηγούμενες εμπειρίες.

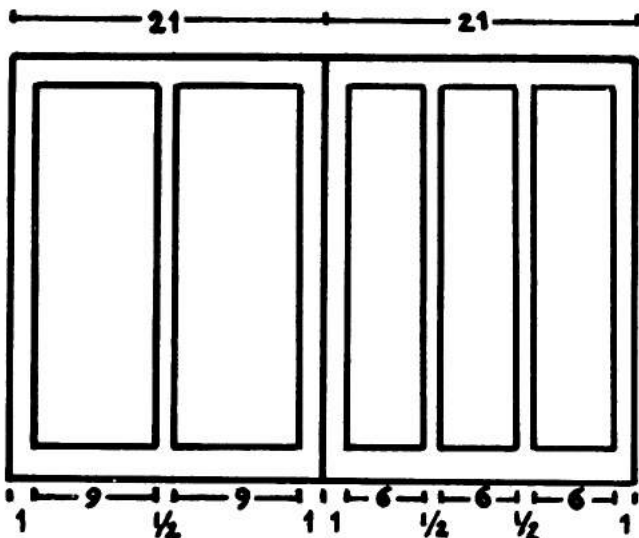
Γράφουμε παρακάτω τα βήματα που ακολουθούμε, απλά και στατικά και χωρίς περιττές θεωρητικολογίες ώστε να μπορεί να χρησιμεύσει στον καθένα. Τα λάθη μας, μας μαθαίνουν πως να τ'αποφεύγουμε την επομένη φορά, γι'αυτό δεν τα παίρνουμε κατακαρδιά.

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

Γραφομηχανή, μολύβι, μαυροί μαρκαδοροί (λεπτός και χοντρός), χάρακας, φαλλίδι, χαρτί για τα λάθη στην γραφομηχανή, LETRASET (προαιρετικά), κόλλα στικ. Το σπουδαιότερο: κέφι για δουλειά και φαντασία.

Τα παρακάτω βήματα αναφέρονται στην εκτύπωση με λιθογραφία (οφσέτ).

1. Συγκεντρώνουμε την υλή (άρθρα, σχολία, σκίτσα, φωτογραφίες κλπ).
2. Αποφασίζουμε για το μέγεθος και το σχήμα του περιοδικού (αναλόγα με την μηχανή που θα τοπωθεί και την χώρα που είμαστε, επειδή το χαρτί από χώρα σε χώρα ίσως έχει διαφορετικές διαστάσεις).
3. Αποφασίζουμε πόσες στήλες θα μπου σε μια σελίδα, συνήθως 2 ή 3. Αν το πλάτος της σελίδας είναι 21εκ. (όπως στο ΡΗΓΜΑ), αφήνουμε περιθώριο τουλάχιστον 1εκ. δεξιά και αριστερά και 0,5 εκ. ανάμεσα στις στήλες. Μετα υπολογίζουμε το πλάτος της στήλης.
π.χ. αν θέλουμε 3 στήλες:
περιθώριο δεξιά και αριστερά $1+1=2$ εκ.
περιθώριο ανάμεσα στις στήλες $2 \times 0,5 = 1$ εκ.
Σύνολο περιθωρίων 3εκ.
πλάτος σελίδας μείον σύνολο περιθωρίων $21-3=18$ εκ.
διαίρουμε με τον αριθμό των στήλων:
 $18:3=6$ εκ. κάθε στήλη

Το αποτέλεσμα δείχνει το πλάτος της στήλης τυπωμένης. Για να γλυτώσουμε χώρο και χρήματα, μπορούμε να σμικρύνουμε τις δακτυλογραμμένες στήλες (σε φωτοτυπικό μηχανήμα), έτσι όταν γράφουμε το κείμενο στην γραφομηχανή το πλάτος πρέπει να είναι αντίστροφα αναλόγο με την σμικρύνση.

4. Αν δεν υπάρχει πιθανότητα να χρησιμοποιηθεί ηλεκτρική γραφομηχανή (μην ξεχάναμε ότι μια ηλ. γρ. με λατινικά γράμματα με "μαλλάκι του γκολφ" -όπως IBM- μετατρέπεται ευκόλα σε ελληνική αν αντικαταστήσουμε το μαλλάκι με ελληνικό) δακτυλο γράφουμε στην κοινή. Πρέπει να προσεχουμε:

- A. Η ταινία να είναι καινούργια για να βγαίνουν τα γράμματα μαυρά. Αν δεν βρούμε καλή ταινία (κορδελλα), βάζουμε ένα μαυρο καρμπόν πάνω στο χαρτί και δακτυλογράφουμε κατευθείαν πάνω στο καρμπόν.
- B. Αν τα γράμματα που έχουν κυκλούς βγαίνουν μουντζουρωμένα (π.χ. β, β, ρ) τα καθαρίζουμε με μια οδοντογλυφίδα μέχρι να γράφουν καθαρά.

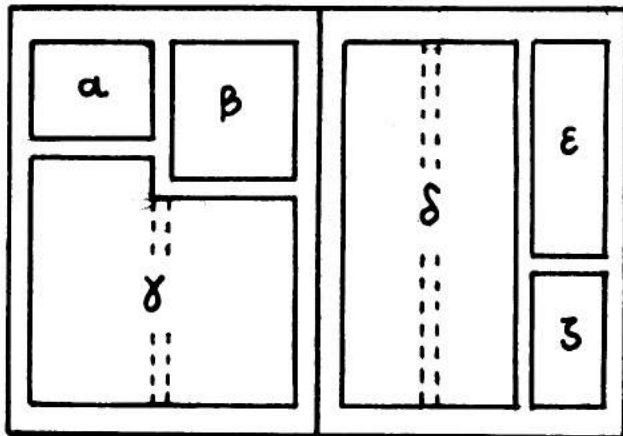
5. Δακτυλογράφουμε τα κείμενα (πάντα από την μία μεριά της σελίδας) προσεχοντας να μην περνάμε το πλάτος της στήλης που θέλουμε (βλεπε 3).

6. Όταν τελειώσουμε την δακτυλογραφήση (και κάνουμε τις σμικρύνσεις-αν θέλουμε), αποφασίζουμε την σειρά που τα διάφορα κείμενα θα μπου. Προσεχουμε να υπάρχει ποικιλία και εναλλαγή για να διαβαζεται το περιοδικό πιο ευχαρίστα και ευκόλα.

Γράφουμε τους τίτλους, είτε με LETRASET, είτε με το χέρι, σε ξεχωριστό χαρτί από αυτό που γράφαμε τα αντίστοιχα κείμενα.

7. Τώρα, ζεροντας περιπου τον χώρο που θα πιασουν τα κείμενα και το υπολοιπό υλικό (π.χ. σκίτσα, τίτλοι) μπορούμε να υπολογίσουμε που ακριβώς θα μπου στο περιοδικό.

Φιαχνουμε ένα τεύχος με λευκές σελίδες, στο ίδιο μέγεθος με το περιοδικό μας, που περιεχει τόσες σελίδες όσες προβλεπουμε (π.χ. 16, 20, 24κλπ). Σε κάθε σελίδα, κανουμε ένα πλαίσιο με μολύβι για κάθε διαφορετικό κείμενο η σκίτσο, όπως στο ακολουθο σχέδιο (εχοντας υπ'οψη και το σχ. του 9).

Γράφουμε το υλικό που αντιστοιχεί σε κάθε πλαίσιο, π.χ.: α. υπολοιπό κειμένου προηγούμενης σελίδας, β. σκίτσο, γ. κείμενο, δ. κείμενο, ε. σχολία, ζ. σκίτσο.

Έτσι βλέπουμε αν ο αριθμός των σελίδων που υπολογίσαμε αρχικά ήταν σωστός, διαφορετικά:

- A. Προσθετούμε η αφαιρούμε σελίδες
- B. Προσθετούμε η αφαιρούμε υλικό
- Γ. Στριμαγνουμε (αν γίνεται) η αραιωνουμε το υλικό.

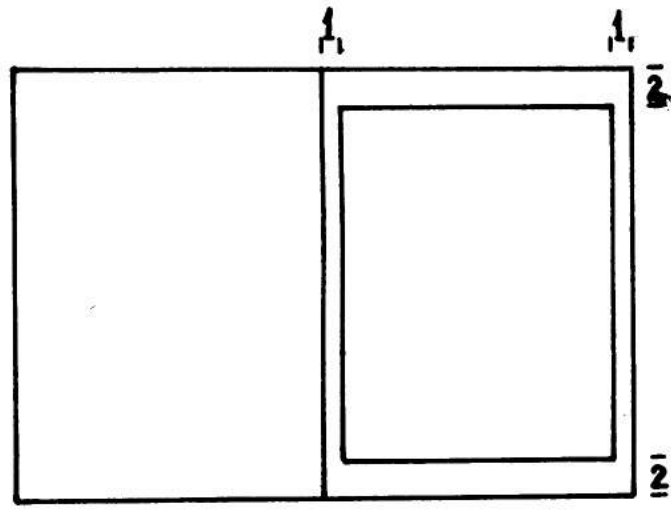
Επίσης βλέπουμε λίγο-πολύ πως θα είναι το περιοδικό τελειωμένο. Μπορούμε (αν θέλουμε) να αλλάξουμε την σειρά των κειμένων η να κανουμε κάποια άλλη αλλαγή.

μερικές πρακτικές συμβουλές

8. Αν το περιοδικό αποτελείται από φύλλα διπλωμένα στα δυο, όπως στο ΡΗΓΜΑ, μην ξεχάσουμε ότι κάθε φύλλο περιέχει 4 σελίδες, 2 από την μια μεριά και 2 από την άλλη. Έτσι το τεύχος πρέπει να έχει αριθμό σελίδων πολλαπλασίου του 4 (16, 20, 24, 28 κλπ).

9. Προμηθευομαστε φύλλα διπλού μεγέθους απ'ότι το περιοδικό μας και τραβάμε μια ελαφριά γραμμή με μολύβι ακριβώς στη μέση κάθε φύλλου. Οι δύο χώροι που δημιουργούνται αντιστοιχούν σε δυο απεναντι σελίδες.

Κανούμε ένα πλαίσιο (πάλι με μολύβι) σε κάθε σελίδα αφήνοντας περιθώριο τουλάχιστον από 2εκ. πάνω και κάτω και τουλάχιστον από 1εκ. δεξιά και αριστερά, όπως στο σχέδιο.

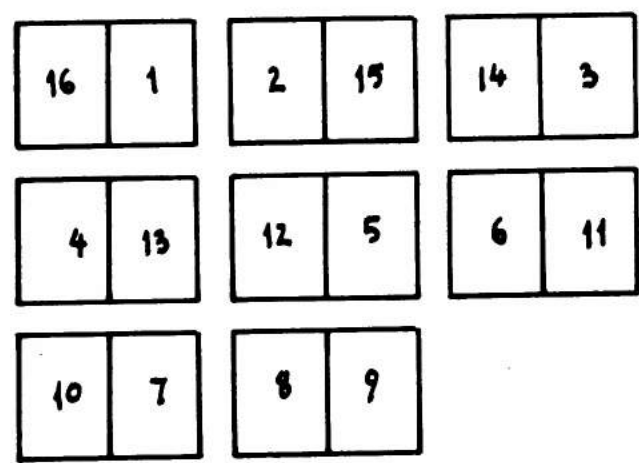

Μεσα σε κάθε πλαίσιο θα μπη το υλικό που έχουμε για τυπώμα.

Κανούμε πλαίσια σε τόσα φύλλα οσα είναι οι μισές σελίδες του περιοδικού μας, πάντα από την μία όψη.

Αριθμίζουμε με μολύβι τις σελίδες -οι μονοι αριθμοί πάντα δεξιά και οι ζυγοι αριστερά- όπως στο σχέδιο (αν έχουμε 16 σελίδες).

Κρατάμε τα φύλλα ανοιχτά και επίπεδα (αδιπλωτά και ατσαλακωτά).

10. Έχοντας σαν οδηγό το τεύχος που ήδη φιαξάμε (βλεπε 7), αρχίζουμε την σελιδοποίηση πάνω στα φύλλα που ετοιμάσαμε (βλεπε 9).

Κοβούμε με φαλίδι (σχεδόν συριζα) όλες τις στήλες με προσοχή ώστε να μην καταστρεφονται τα γραμμάτα.

Αρχίζοντας πάντα από το αριστερό μέρος κάθε σελίδας κολλάμε τα κείμενα και ότι άλλο υλικό έχουμε, χρησιμοποιώντας κολλά στικ. Μην ξεχάσουμε να αφήνουμε περιθώριο ανάμεσα σε κάθε δυο στήλες (τουλάχιστον 1/2εκ.) και ανάμεσα σε εταιροειδές υλικό (π.χ. κείμενο και φωτογραφία).

11. Όταν τελειώσει η σελιδοποίηση αριθμίζουμε με μαυρο μαρκαδόρο ή λετρασέτ τις σελίδες, συνηθως στην πάνω μεριά στην μέση ή στην γωνία.

Επίσης με μαρκαδόρο, λεπτό ή χοντρό αναλόγα, μπορούμε να κανούμε πλαίσια γυρω από τα κείμενα, τα σκίτσα, να υπογραμμίσουμε κάτι κλπ.

Σβήνουμε τις γραμμές που προηγουμένα (βλεπε 9) κανάμε με μολύβι και βεβαιωνομαστε ότι ολο το υλικό είναι καλά κολλημένο. Προσεχουμε να μείνουν τα φύλλα επίπεδα, αδιπλωτά και καθαρά.

12. Τώρα το περιοδικό είναι έτοιμο για τυπώμα.

Δίνουμε τα φύλλα με την σελιδοποίηση στο τυπογραφείο όπου βγαίνουν οι τσιγκοί (PLATES) και ακολουθεί το τυπώμα. Αντι για μεταλλικά PLATES που συνηθως χρησιμοποιούνται, μπορούμε να ζητήσουμε χαρτίνα που είναι φτηνότερα (στην περιπτωση που τυπώνουμε λίγες εκατοντάδες κοπίες).

13. Όταν παραλάβουμε τα φύλλα τυπωμένα, τα διπλώνουμε στην μέση ακριβώς και βάζουμε το ένα μέσα στο άλλο, σύμφωνα με την αριθμηση, για να φιαξουμε κάθε τεύχος.

Ακριβώς οι παραπάνω οδηγίες ακολουθούνται αν το περιοδικό βγη σε φωτοτυπίες. Σιγουρευτείτε για το μέγεθος του φωτοτυπικού μηχανήματος.

Αν το περιοδικό θα βγη σε πολυγραφο, τα κείμενα δακτυλογραφούνται πάνω σε ειδικές μεμβράνες (STENCILS), επίσης πάνω στην μεμβράνη χαραζονται με το χέρι οι τίτλοι και τα σκίτσα.

Μερικές τελευταίες συμβουλές αν το περιοδικό δοθεί σε τυπογραφείο:

Βρίσκουμε που τυπώνονται παρομοίου τυπου περιοδικα ή εφημερίδες. Είναι ευκολότερο να συνεργαστούμε με κάποιο τυπογραφο που ήδη κάνει παρομοιες δουλειες.

Κοιτάμε μήπως υπάρχουν ευκολίες τυπογραφείου στην τοπική κοινοτητα που βρίσκομαστε, ή στην φοιτητική ένωση του πανεπιστημίου (πολυτεχνείου, κολλεγίου) μας. Συνήθως, εκεί κανουν την ίδια δουλεια πολυ φτηνότερα.

Είναι σημαντικό ο τυπογραφος που θα βρούμε να είναι κάποιος που ευκολα να μπορούμε να ερχομαστε σε επαφή με εμπιστοσύνη.

Αν υπάρχει εκλογή για περισσότερα από ένα τυπογραφεία, παίρνουμε προσφορες από 2-3 και συνεργαζομαστε με εκείνο που κάνει την καλύτερη δουλεια με τα λιγότερα χρήματα.

Ρωτάμε τον τυπογραφο, ποσο μας χρεωνει την δουλεια του και ποσο τα υλικά (χαρτί και PLATES). Αν μπορούμε να βρούμε τα υλικά φτηνότερα τα αγοράζουμε και του τα δίνουμε, έτσι γλυτωνουμε μερικά χρήματα.

ΚΕΝΤΡΟ

και περιφέρεια

Πριν απο λίγους μηνες ο κομμουνιστικός εκπροσωπος της Σοβιετικής Ένωσης στον ΟΗΕ κ. Μαλικ εδηλωσε επι λέξει τα εξής: "Δεν θα δεχτούμε ποτέ ουτε στη θεωρία ουτε στη πράξη το χωρισμο του κοσμου σε χωρες πλουσιες και σε χωρες φτωχες, σε χωρες του βορα και σε χωρες του νοτου, αναπτυγμενες και υπαναπτυκτες, γιατι ο χωρισμος α αυτος βανει στην ιδια μοιρα τα σοσιαλιστικα κρατη με τα κεφαλαιοκρατικα." (Κατι το αναλογο υποστηριζει και ο Ριζοσπαστης, οργα νο του ΚΚΕ με αρθρο του στις 13.7.75 που εχει τον τιτλο: "Ανεπιτρεπτη η ταυτιση της ΕΣΣΔ με τις ΗΠΑ").

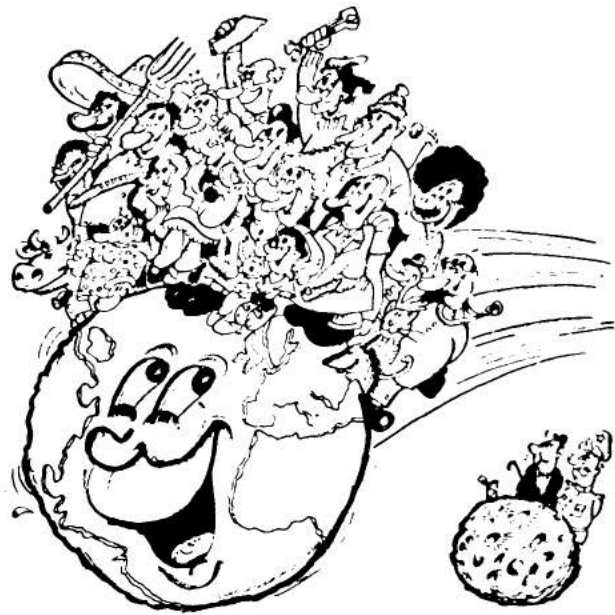
Πρεπει να σημειωσουμε οτι η δηλωση αυτη δεν γινεται για πρωτη φορα. Παρομοιες δηλωσεις εγιναν πολυ συχνα σε καθε ευκαιρια απο τη συσταση του Σοβιετικου κρατους το 1918. Εκεινο ομως που ειναι χαρακτηριστικο στη προκειμενη περιπτωση ειναι ο κατηγορηματικος και ο αυταρχικος θα ελεγε κανεις τροπος με τον οποιο εκφραστηκε ο ομιλητης απο το βημα της καθ'ολα αστικης παγκοσμιας οργανωσης. Και ειναι ακριβως η κατηγορηματικοτητα και η αυταρχικοτητα αυτη που μας κανει και μας σημερα να εξετασουμε ποια ειναι η παραπανω θεωρια, του χωρισμου του κοσμου σε χωρες αναπτυγμενες η υπαναπτυκτες, και πως η σοβιετικοι αρχοντες αντιλαμβανονται την παγκοσμια κοινωνικη οικονομικη και πολιτικη κατασταση.

Πιστευουμε οτι η συντομη προσεκτικη και αντικειμενικη αυτη εξεταση ειναι για μας αναγκαια για δυο λογους. Ο πρωτος λογος ειναι η εκτιμηση που θα κανουμε πανω στη διεθνη κατασταση που οπωσδηποτε σαν εργαζομενοι μελη της παγκοσμιας κοινωνιας μας ενδιαφερει αμεσα, και ο δευτερος λογος ειναι να προβληματισουμε πανω στο ρολο και την μακροπνοη πολιτικη του ΚΚΕ.

Η θεωρια που προκαλει τον ερεθισμο των εκπροσωπων του σοβιετικου κρατους ειναι η θεωρια της ανισης συναλλαγης. Ειναι μια θεωρια που εχει τριτοκοσμικη προελευση, και μεχρι προσφατα υποστηριχτηκε θερμα για λογους ταχτικης απο τους κινεζους κομμουνιστες. Οι πιο γνωστοι εκφραστες της ειναι ο γνωστος μας Αιγυπτιος Σεμιρ Αμιν και ο Αργυρης. Συμφωνα με τη θεωρια αυτη ο κοσμος δεν ειναι χωρισμενος σε τρια στρατοπεδα (ΒΛΟC) το κομμουνιστικο, το κεφαλαιοκρατικο, και το στρατοπεδο του τριτου κοσμου, αλλα ειναι χωρισμενες σε δυο κατηγοριες. Η μια κατηγορια ειναι οι βιομηχανικες και αναπτυγμενες χωρες οπως η Β.Αμερικη, η Ρωσια, η Β.Ευρωπη, η Αυστραλια και η Ιαπωνια και η αλλη κατηγορια ειναι οι υπαναπτυκτες χωρες οπως η Ελλαδα, η Βουλγαρια, η Λατινικη

Αμερικη, η Αφρικη, το Βιετναμ, η Β.και Ν. Κορεα κλπ. Με βαση το νομο της ανισης συναλλαγης οι ανεπτυγμενες χωρες ειτε σοσιαλιστικες ειναι ειτε κεφαλαιοκρατικες διαθετοντας μια εξαιρετικα συγχρονη τεχνολογια παιρνουν απο τις υπαναπτυκτες χωρες (κεφαλαιοκρατικες η σοσιαλιστικες) τις πρωτες υλες που διαθετουν σε χαμηλες τιμες, τις επεξεργαζονται και στη συνεχεια τις διαθετουν στη παγκοσμια αγορα σε εξαιρετικα μεγαλες τιμες. Συγκεκριμενα, ας παρουμε ενα παραδειγμα. Υποθετουμε οτι η Αγγλια αγοραζει απο την Ελλαδα τη σταφιδα με 20 δρ. το κιλο. Μεταφεροντας τη στην Αγγλια την επεξεργαζεται η τη συσκευαζει σε πακετακια και τη διοχετευει στην αγορα με 120 ως 150 δρ. το κιλο (το 1958-60, 6 δρ. αγορα, 40 πωληση-Κινα).

Η θεωρια αυτη ερεθιζει τους κομμουνιστες. Για αυτους ο κοσμος δεν ειναι χωρισμενος σε κεντρο και σε περιφερεια εντελως σχηματικα και ο επομενος αυθερετα, αλλα ειναι χωρισμενος σε δυο αντιμαχομενα στρατοπεδα. Το πρωτο στρατοπεδο ειναι το κεφαλαιοκρατικο και το δευτερο το σοσιαλιστικο που εμφανιστηκε στη διεθνη σκηνη μετα τη ρωσικη επανασταση του 1917. Το κεφαλαιοκρατικο στρατοπεδο, λενε οι κομμουνιστες, ειναι καταδικασμενο να εξαλειφθει και ο κοσμος ολος θα κυβερνηται πλεον απο τους κομμουνιστες. Η εξαλειψη αυτη ειναι δυνατο να γινει με δυο τροπους. Ο ενας τροπος ειναι η δυναμικη αναμετρηση μεταξυ των δυο συστηματος, του κεφαλαιοκρατικου και του σοσιαλιστικου. Ο δευτερος τροπος ειναι η καταρευση του κεφαλαιο

Ενα αλλο παραδειγμα. Οπως ειναι γνωστο η Αιγυπτος κανει εξαγωγη βαμβακιου. Ο Ευρωπαιος επιχειρηματιας το αγοραζει με 15 δρ. το κιλο. Μετα απο την επεξεργασία στη χωρα του ενα κιλο βαμβακι δινει ενα υφασμα που για να το αγορασεις πρεπει να πληρωσεις 500-800 δρ. και ειναι τραγικου-ειρωνικο οταν ο ιδιος ο Αιγυπτιος εργατης αγοραζει στη χωρα του το προιον του επεξεργασμενο. Ειναι τραγικου-ειρωνικο γιατι για να αποκτησει ενα κιλο βαμβακι επεξεργασμενο πρεπει να δωσει 35-50 κιλα βαμβακι ακατεργαστο.

Η θεωρια της ανισης συναλλαγης βλεπει λοιπον οτι υπαρχει ουσιαστικα μια βαρια εκμεταλλευση που ασκειται απο το κεντρο, δηλαδη α απο τις ανεπτυγμενες χωρες (σοσιαλιστικες και κεφαλαιοκρατικες) πανω στις υπαναπτυκτες χωρες (σοσιαλιστικες και κεφαλαιοκρατικες)

οκρατικου συστηματος απο τις εσωτερικες του αντιθεσεις και τις κρισεις που το διαπερνουν, αντιθεσεις και κρισεις που ειναι το επακολουθο της παλης των ταξεων και της προσπαθειας των εργαζομενων να απελευθερωθουν απο την αστικη εκμεταλευση. Η πρωτη περιπτωση για την καταρευση του κεφαλαιοκρατικου συστηματος, δηλαδη η ενοπλη συγκρουση των δυο συστηματος, δεν εχει εφαρμοστει μεχρι τωρα πραχτικα. Συγκεκριμενα πουν απο το 1953 (ημερομηνια που πεθανε ο Σταλιν) και μεχρι το 1921 εποχη κρατικοποιησης των εργατικων συμβουλιων-σοβιετ-(και ουσιαστικα καταργησης των) εφαρμοζοταν μια πολιτικη θεωρια πολυ πιο διαφορετικη, που χαρακτηριζοταν απο τη διαρκη απειλη χρησιμοποίησης βιας χωρις ομως να χρησιμοποιοιται

τελικά βία. Από το 1953 και μετά οι κομμουνιστές ακολουθούν όπως οι ίδιοι λένε στις διακυρήξεις τους (κοίνα ανακοίνωση θέντα) "πολιτική ειρηνικής συνυπαρξης" και αδελφικής συνεργασίας με τα αστικά κράτη. Στην πρώτη περίπτωση η δυναμική συγκρούση μεταξύ κομμουνιστικού στρατοπέδου και κεφαλαιοκρατικού δεν αποκλείεται καθόλου. Επομένως ουσιαστικά για τους εργαζομένους του δυτικού κόσμου για να απελευθερωθούν από τον αστικό καταπίεστικό ζυγο δε μένει πέρα να αγωνιστούν μόνοι τους ή τουλάχιστον βοηθούμενοι κάπως με πλαγίο τρόπο από τους κομμουνιστές αρχόντες.

Αυτά λέει με λίγα λόγια η κομμουνιστική αντιλήψη για την οργάνωση και δομή της παγκόσμιας κοινωνίας και για τις προοπτικές εξανθρωπισμού της στην προσπάθεια της να αμυνθεί από τις προσβολές της τρίτοκοσμικής θεωρίας της ανισότητας συναλλαγής μεταξύ κέντρου (πλουσιών χωρών) και περιφέρειας (φτωχών χωρών). Και τώρα προκειμένου να βγαλουμε ορισμένα συμπεράσματα ας διατυπώσουμε μερικά ερωτήματα:

Αρχικά πρέπει να δηλώσω ότι δεν ταυτίζομαι απολύτως με τη θεωρία της ανισότητας συναλλαγής για δυο βασικούς λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι η θεωρία αυτή μιλάει τελείως σχηματικά για διακρίση μεταξύ ανεπτυγμένων και υποανάπτυκτων χωρών και ο δεύτερος λόγος είναι ότι μιλάει με κρατικά δεδομένα σπερνώντας το μίσος εναντίον στις πρώτες και υποστηρίζοντας χωρίς ορους τις δεύτερες. Λέω ότι μιλάει σχηματικά γιατί δεν παίρνει καθόλου υπόψη της την κοινωνική

συστάση των λαών των παραπάνω χωρών. Στην Αμερική, π.χ. δεν γίνονται τα αγαθά της ανισότητας συναλλαγής ανεξαιρέτως όλοι οι Αμερικανοί. Ο Αμερικανός εργάτης π.χ. δεν παίρνει τίποτα από τα λαφύρα που προέρχονται από την καταλήστευση των φτωχών χωρών. Απεναντίας είναι και αυτός θύμα εκμετάλλευσης όπως και ο Χιλιανός, ο Περσής ή ο Τουρκός εργάτης. Επομένως, δεν θα πρέπει να τους καταλογίσου με ευθύνη για την ανισότητα συναλλαγής, από την άλλη μεριά, η θεωρία της ανισότητας συναλλαγής μιλώντας με κρατικά δεδομένα πεφτεί στο ίδιο σφάλμα όταν μιλάει και για τις φτωχές χώρες. Για να μιλάμε με ελληνικά στοιχεία λέγοντας π.χ. ότι η Ελλάδα ανήκει στην περιφέρεια, δηλαδή είναι θύμα της ανισότητας συναλλαγής και υποστηρίζοντας τη χωρίς ορους βαζει στην ίδια μοίρα τον ελληνικό εργάτη ή αγρότη του Πειραιά, του Βόλου, της Γαστούνης, της Καρλας, κλπ. με τους παμπλουτούς ελληνες αστούς Ωνάση, Νιάρχου Ανδρεάδη, Λατση κλπ. κλπ.

Έτσι, οντας γνωστή η διευκρίνιση αυτή, ας επανέλθουμε και πάλι στις κομμουνιστικές θεωρίες και αντιλήψεις, Εδώ μας προβληματίζουν μερικά καινούρια ερωτήματα. Όπως είναι γνωστό το 1917 οι εργαζόμενοι λαοί της Ρωσίας επαναστάτησαν με επιτυχία εναντίον στην αστική σκλαβιά με αντικειμενικό σκοπό να συντριψουν την κεφαλαίο

κρατία, την ιδιωτική αστική σκλαβιά με αντικει

και κρατική περιουσία, την ανισότητα, τα προνόμια, την εκμετάλλευση και την κοινωνική ιεραρχία. Το ερώτημα που μπαίνει είναι το ακόλουθο: Ξηνητά ολοκληρά χρόνια μετά που βρισκόμαστε; Πηγαίνουμε προς τη πραγμάτωση και ολοκλήρωση της κοινωνικής επανάστασης ή απλώς έγινε αλλαγή προσώπων (φρούρας) στην εξουσία; Πηγαίνουμε προς τη καταργήση του κεφαλαίου και της περιουσίας ή προς μια διαφορετική μορφή διαχείρισης τους; Πηγαίνουμε προς την καταργήση και μαρasmus του κράτους, όπως μας υποσχέθηκαν ή βαδίζουμε ολόταχως προς το δυναμισμό του; Δυστυχώς για τους κομμουνιστές και τους σοβιετικούς αρχόντες ιδιαίτερα η απάντηση στα θέματα αυτά είναι απογοητευτική. Στη "Σοβιετική" Ένωση και τις άλλες κομμουνιστικές χώρες το κεφάλαιο δεν καταργήθηκε όπως ήθελε ο επαναστατημένος λαός, αλλά απλώς άλλαξε μορφή διαχείρισης και από ιδιωτικό έγινε κρατικό. Οι περιουσίες και γενικά τα μέσα παραγωγής δεν κοινωνικοποιήθηκαν αλλά κρατικοποιήθηκαν και η διαχείριση τους πέρασε στα χέρια και τον απολυτό έλεγχο των τεχνοκρατών και αξιωματούχων της κομματικής μειοψηφίας.

Αλλά όταν λέμε Κεφάλαιο τι εννοούμε; Δεν εννοούμε μήπως συσσωρευση υπεραξίας; Δεν εννοούμε υπαρχή μεροκαματιάρηδων και επομένως θύματων εκμετάλλευσης; Κεφάλαιο δεν σημαίνει αναζήτηση πρώτων υλών με μικρό κόστος και αναζήτηση μεγάλου κέρδους στις συναλλαγές; Και βεβαίως ναι. Στη "Σοβιετική" Ένωση και στις άλλες κομμουνιστικές χώρες υπάρχει και κεφαλαίοκρατία σε κρατική μορφή.

Οι ίδιοι οι κομμουνιστές αρχόντες δεν το αρνούνται. Επομένως υπάρχουν εκεί μισθωτοί σκλάβοι του Κεφαλαίου, υπάρχει ανισότητα, υπάρχουν προνόμια και εκμετάλλευση. Υπάρχουν στελέχη, που διατάζουν και καρπώνονται και εργαζόμενοι που εκτελούν χωρίς να αντιλέγουν. Υπάρχει το "κομμουνιστικό" κομμα που γίνεται της ληστείας και της αρπαγής και οι αναριθμητές μαζές των απλών ανθρώπων που υποφέρουν (μόνο στο επίπεδο των εργατών υπάρχουν οκτώ βαθμίδες μεροκαματου. Αφήνουμε τις διαβαθμίσεις των στελεχών...)

Οι ίδιες αντιθέσεις απαντώνται και στο επίπεδο των συναλλαγών με τις άλλες χώρες. Ο νόμος του κέρδους θέλει να επιδιώκει να αγοράσεις ένα πράγμα όσο μπορείς πιο φθηνά και να το πουλάς όσο μπορείς πιο ακριβά. Η θέση σου γίνεται πιο προνομοιακή όταν διαβάσεις ανα-

πτυγμένη και σύγχρονη τεχνολογία και μπορείς να επεξεργαστείς το προϊόν του άλλου που αν δεν του το πάρεις θα του σαπίσει, θα καταστραφεί, θα του μείνει ανεκμεταλλεύτο. Δεν είναι επομένως περιεργό το γεγονός όταν βλέπεις μια αναπτυσσόμενη "σοσιαλιστική" χώρα να σπενδύει σε μια υπανάπτυκτη με τους ίδιους ακριβώς ορους που επενδύει στην ίδια χώρα και μια δυτική κεφαλαίοκρατική. Στην Τουρκία π.χ. οι ρωσικές επενδύσεις συναγωνίζονται σε προνομοια και τις εκεί επενδύσεις του αμερικανικού κεφαλαίου. Ο Τεραστίος γκαζοαγωγός που κατασκευαστήκε τελευταία με την άδεια του Σαχη μεταξυ Περσίας και Ρωσίας επιτρέπει στο ρωσικό κατεστημένο να παίρνει το γκαζί που ανήκει στους εργαζομένους της Περσίας σε εξαιρετιστική τιμή. Βλέπουμε επομένως ότι η ανισότητα συναλλαγής είναι μια πραγματικότητα.

Ένα άλλο βασικό ερώτημα που μπαίνει είναι το ακόλουθο: Στον κομμουνιστικό χώρο υπάρχουν κράτη η αυτοδιαχειριζόμενες κοινότητες; Κανένας δεν το αρνείται ότι υπάρχουν κράτη. Τι σημαίνει όμως Κράτος στο εσωτερικό επίπεδο και τι στο εξωτερικό; Στο εσωτερικό επίπεδο Κράτος σημαίνει ότι υπάρχει ένας καλοστημένος μηχανισμός που ελέγχει μια ορισμένη εδαφική έκταση και σιδηροποτεί κινείται πάνω σ' αυτή. Στο εξωτερικό επίπεδο ο μηχανισμός αυτός προσπαθεί να σταθεροποιήσει τη θέση του όσο γίνεται πιο πολύ και να βρει νέα στηρίγματα για την εξυπηρέτηση των σκοπών του. Έτσι θα ήταν ουτοπικό δηλαδή φαντασιώδες από μέρους μας να πιστεψουμε ότι κάθε τι που γίνεται από σοβιετικούς Κράτος "σοσιαλιστικό" η κεφαλαίοκρατία είναι τυχαίο. Ας παρούμε δυο παραδείγματα. Όταν το 1974 έγινε η τουρκική αποβίαση στην Κύπρο και συγκεκριμένα στα μέσα Αυγούστου όταν γίνονταν η δεύτερη επέλαση του Αττίλα ο υπουργός των εξωτερικών του "Σοβιετικού" Κράτους Γκρομυνο έφυγε απότομα από τη Μόσχα και πήγε επειγόντως στην Αμερική. Όλοι νομίσαν τότε ότι πηγαίνε να διαμαρτυρηθεί στον αμερικανό συνάδελφο του Κένου Κισσίνγκερ για την προσβολή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τους σφαγιασμούς και την εδαφική ακεραιότητα του Κυπριακού Κράτους. Λίγο μετά όμως μάθαιναν όλοι ότι ο κύριος Γκρομυνο πηγαίνε εκεί για να διαμαρτυρηθεί για την ελαττώση της ποσότητας των σιτηρών που η Αμερική δίνει στη Ρωσία. Επομένως βλέπουμε καθαρά ότι το "Σοβιετικό" Κράτος δεν το ενδιαφέρει καθόλου η σχέση καθόλου η καταλήστευση της εδαφικής ακεραιότητας του Κυπριακού Κράτους και ο απανθρωπος αλληλοσφαγμός χαρην των αστικών συμφερόντων μεταξύ των Τουρκών και των Ελλήνων εργαζομένων, αλλά βεβαίως πάνω από όλα έχει να εξυπηρέτησε και να προωθήσει τα δικά του συμφέροντα. Πιθανόν κινεζοφιλοί και αλβανοφιλοί φίλοι μας να μας πουν: Μα αν ζούσε ο συντροφός Στάλιν δεν θα γίνονταν αυτό. Ψαράια λοιπόν.

(συνεχεται στη σελ. 11)

τό οικολογικό πρόβλημα

Με βάση τον ορισμό του Χαϊκελ, ο ανθρωπίνος θα μπορούσε να οριστεί "η ένωση του συνόλου των σχέσεων του ζώου τόσο με το οργανικό όσο και με το ανόργανο περιβάλλον του". Πιο πλατειά όμως η οικολογία ασχολείται με την ισορροπία της φύσης ή στο μέτρο που η φύση περιλαμβάνει και τον άνθρωπο, η επιστήμη που ασχολείται βασικά με τον εναρμονισμό ανθρώπου και φύσης. Αυτή η οπτική έχει εκρηχτικές συνέπειες. Γιατί από την μια μεριά η οικολογία σαν κριτική επιστήμη ξεπερνάει και τα πιο ριζοσπαστικά συστήματα της πολιτικής οικονομίας και από την άλλη σαν ενοποιητική και ανοικοδομητική διατάχεται επίσημη, οδηγεί άμεσα σε αναρχίζουσες περιοχές της κοινωνικής σκεψής. Γιατί τελικά είναι αδύνατο να κατορθώσει ο εναρμονισμός ανθρώπου και φύσης, δίχως την δημιουργία μιας ανθρωπίνης κοινοτήτας που ζη σε διαρκή ισορροπία με το φυσικό της περιβάλλον.

Το πρόβλημα της εναρμονισμένης συμβίωσης ανθρώπου και φύσης δεν είναι καινούργιο. Έχει καθαρά ιστορική διασταση στο μέτρο που οι ανθρωπίνες δραστηριότητες της παραγωγής και της κατανάλωσης έχουν άμεση επίδραση πάνω στο φυσικό περιβάλλον. Για παράδειγμα, ένας από τους λόγους της καταστροφής του Βαβυλωνιακού πολιτισμού υπήρξε και η χρησιμοποίηση λαβωμένων αρδευτικών συστημάτων.

Το οικολογικό πρόβλημα, όπως το ξέρουμε σήμερα, είναι καινούργιο φρούτο και έρχεται μαζί με την βιομηχανική επανάσταση και το καπιταλιστικό σύστημα. παραπέρα αυτά σημαίνουν τις μεγάλες πόλεις, τα εργοστάσια, τον καταναλωτισμό και μια δίχως έλεγχο μολύνη και δηλητηρίαση του αέρα και των υδάτινων.

Σε αντίθεση με την περιβαντολογία, η οικολογία αντιμετωπίζει την ίδια ακριβώς την όψη της σύγχρονης κοινωνίας και όχι μια σειρά από ορισμένες καταχρήσεις και μολυσματικούς παραγόντες μόνο. Αυτό έχει την έννοια ότι η αποτροπή του εκφυλισμού του περιβάλλοντος και μιας οικολογικής καταστροφής δεν γίνεται ούτε με προγράμματα ελέγχου της μόλυνσης ούτε με διοικητικά μέτρα. Χρειάζονται ριζικές αλλαγές μέσα στην κοινωνία και στην σχέση ανθρώπου με άνθρωπο.

Η κριτική φύση της οικολογίας ξεκινάει από το ίδιο το αντικείμενο της, από τα θέματα με τα οποία ασχολείται και που δεν μπορούν να αγνοηθούν χωρίς να αγνοήσουμε την ίδια την βιωσιμότητα του πλανήτη και την επιβίωση του ανθρωπίνου είδους.

Μπορεί να μανιπουλαρονται οι άνθρωποι όπως ισχυρίζονται οι ειδικοί των μαζικών μέσων ενημέρωσης, η διαφορά στοιχάει της φύσης όπως ισχυρίζονται οι παντός είδους μηχανικοί—είναι όμως αδύνατο να κυριαρχήσουμε πάνω στην φύση σαν σύνολο από όλες τις αποψεις, τους κύκλους της καινίτης διαφορές εσωτερικές της σχέσεις.

Οι μεγάλες ερήμους της Β.Αφρικής και οι διαβρωμένοι λόφοι της Ελλάδας—μην άλλοτε καλλιέργησιμα και πλούσια σε βλάστηση—μπορεί να θεωρηθούν ιστορικά παραδείγματα της "εξόδισης" της φύσης πάνω στον ανθρωπινό παρασιτισμό, με την μορφή της εκμετάλλευσης του εδάφους και την αποδασώση.

Τίποτα όμως δεν μπορεί να συγκριθεί με την καταστροφή του περιβάλλοντος που έγινε από τις μέρες της Βιομηχανικής επανάστασης και μετά.

Ενώ η καταστροφή του περιβάλλοντος στα αρχαία χρόνια υπήρξε μικρή και κυρίως σε τοπική κλίμακα—που πολλές φορές αποκαταστάθηκε από την ίδια την φύση—σήμερα η καταστροφή είναι καθολική. Μολύνη της ατμόσφαιρας, του εδάφους, των υδατινών πόρων, καταστροφή της πανίδας και χλωρίδας, διαταραχή του κλίματος και αναστάτωση των βασικών κύκλων της φύσης με κίνδυνο την υπονομιση της σταθερότητας του περιβάλλοντος σε παγκόσμια κλίμακα.

Έχει υπολογιστεί π.χ. ότι η καύση άνθρακος και πετρελαίου αφήνει κάθε χρόνο στην ατμόσφαιρα 600 εκ. τόνους $CO_2 = 0.03\%$ της συνολικής ατμοσφαιρικής μάζας—συν μια μη υπολογισμένη ποσότητα τοξικών ουσιών. Από την Βιομηχανική επανάσταση και μετά η ποσότητα του CO_2 στην ατμόσφαιρα έχει αυξηθεί κατά 13% . Ο κίνδυνος εγκείται στο γεγονός ότι η συνεχής αυξανόμενη ποσότητα του CO_2 μπορεί να εμποδίσει την εκλυ-

ση θερμότητας από τον πλανήτη στον διαστήμα με αποτέλεσμα την ανοδο της ατμοσφαιρικής θερμοκρασίας, την πιο βίαια κυκλοφορία του αέρα οδηγώντας έτσι σε λιωσιμο των παγοβουνών που θα είχε σαν αποτέλεσμα το πλυμνηρισμα τεραστίων παρακτινών περιοχών. Άλλη περίπτωση εκτεταμένης μόλυνσης είναι οι υδατινοί ποταμοί. Το πρόβλημα δεν είναι το γεγονός ότι ο άνθρωπος μολύνει ένα ποταμό ή μια λιμνή—γιατί αυτό έχει γίνει επί αιώνες—αλλά η εκταση της μόλυνσης στις δυο τελευταίες γεννιές.

Σχεδόν όλα τα επιφανειακά νερά στην Αμερική έχουν μολυνθεί και οι πιο πολλοί υδατινοί δρομοί στις ΗΠΑ θα μπορούσαν καλλίστα να χαρακτηριστούν σαν υκονομοί. Μεγάλες ποσότητες υδατινών ποταμών έχουν επίσης μολυνθεί τόσο, ώστε να είναι ακατάλληλα για πόσιμο. Είναι δε πολύ πιο δύσκολο να εξαλειφούμε την μόλυνση από τα υδατικά νερά.

Αυτή η απελπιστική κατάσταση ισχύει παντού, σχεδόν σε όλον τον κόσμο. Στην μαζική μόλυνση που γίνεται στα ποταμιά και λιμένες της Αφρικής, Ασίας, Λατινικής Αμερικής και στην εκτεταμένη μόλυνση της ανοιχτής θάλασσας, χωρίς να λάβουμε υπ' όψιν τα ραδιενέργεια καταλοιπα από δοκιμές ατομικών μομπών και ατομικούς αντιδραστήρες που απειλούν να καταστρέψουν όλη την θαλασσια ζωή.

Απροκαλυπτα ο άνθρωπος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν το πιο επικίνδυνο παράσιτο, που απειλεί να καταστρέψει τον καλύτερο του συμμαχο—την φύση—και ενδεχομένα τον ίδιο του τον εαυτό.

Άλλα οι διαταραχές του οικολογικού προβλήματος δεν εκτεινούνται μόνο σε περιπτώσεις μόλυνσης του φυσικού περιβάλλοντος σαν αυτές που αναφεραμε παραπάνω. Είναι ένας ολοκληρωτός τρόπος ζωής και σκεψής τελείως αντίοικολογικός, μια απεραντη οεί

Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

ΕΙΝΑΙ...

ΔΗΛΑΔΗ ΑΝΤΙ ΝΑ ΤΟΝ

ΝΑΙ... ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ

ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

1000 ΔΡΑΧ-
ΜΕΣ ΑΞΙΑΣ...

100 ΔΡΑΧΜΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥ ΛΕΙ ΝΑ
ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΑ

ΕΕ...

ΠΟΣ ΠΗΡΕΣ
ΤΙΣ ΜΗΧΑΝΕΣ;

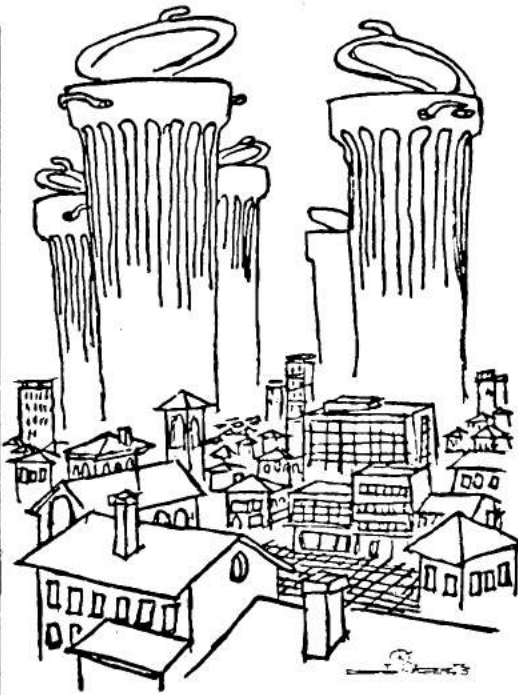
ΠΟΥΛΗΣΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΓΟΡΑΣΑ

ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΕΦΙΑΞΕ
ΕΚΕΙΝΑ ΤΑ ΠΡΟΙΟΝΤΑΣ

ΣΙΓΑ! ΜΠΟΡΕΙ
ΝΑ ΣΕ ΑΚΟΥΕΙ

...ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΜΕΝΗ
ΛΗΣΤΕΙΑ!

ρα απο φιλοσοφικες αντιληψεις βαθια ριζωμενες στην υπερροπικη αντιληψη της υιοταγης η κυριαρχιας (βλεπε καταστροφη) της φυσης στον ανθρωπο.

Η αληθεια είναι οτι υπάρχει μια αντιστοιχια αναμεσα στον τροπο με τον οποιο ο ανθρωπος επεμβαίνει στην φυση και στον τροπο με τον οποιο διαμορφώνει τις σχεσεις του με τον συνανθρωπο του-δηλ. την ίδια την δομη της κοινωνιας. Η ανισοροπια που προκαλει η ανθρωπινη δραστηριοτητα στην φυση ενυικαρχει και μεσα στην κοινωνια και πιο συγκεκριμενα, η ίδια η κοινωνικη δομη είναι η αιτια της οικολογικης καταστροφης. Απο οικολογικη αποψη ο ανθρωπος υπεραπλοποιει το περιβαλλον του.

Οι μεγαλες πολεις και οι βιομηχανικες ζωνες απο την μια μερια, η γεωργια απο την αλλη και στην μεση ενας απροσωπος κρατικος μηχανισμος.

Η μοντερνα πολη σημερα δεν αντιπροσωπευει τιποτα αλλο απο την επιβολη του συνθετικου πανω στο φυσικο, του ανοργανου πανω στο οργανικο.

Η κατακλυση των μεγαλουπολεων απο τον θορυβο και τον καπνο, η ακινητοποιηση τους απο τον συνωστισμο, το τερατωδες μεγεθος των

παραγωγικων μοναδων, η εγκατασταση τους σε μια περιοχη, οι αναγκες τους σε πρωτες υλες και ο ρολος τους στον εθνικο και παγκοσμιο καταμερισμο της εργασιας είναι οι διαστασεις του οικολογικου προβληματος απο αυτη την μερια.

Αυτη η υπεραπλοποιηση ομως του φυσικου περιβαλλοντος εχει συγκεκριμενες πολιτικες και κοινωνικες συνεπειες. Η αναγκη του χειρισμου μεγαλων αστικων πληθυσμων-μεταφορας, τροφης, απαξιολησης, εκπαιδευσης και ψυχαγωγιας αυτου του πληθυσμου-οδηγει σε μια πτωση στα πολιτιστικα και κοινωνικα στανταρντς. Μια μαζικη αντιληψη στις ανθρωπινες σχεσεις-ολοκληρωτικη, συγκεντρωτικη και αυταρχικη-τεινει να επικρατησει. Γραφειοκρατικες τεχνικες κοινωνικοι ελεγχου τεινουν να αντικαταστησουν αλλες πιο ανθρωπιστικες προσεγγισεις. Οτι είναι αυθορμητο, δημιουργικο, ατομικο, αντικαθισταται απο το τυποποιημενο, το προκαθορισμενο και το μαζικο. Ο χωρος για το ατομο ολο και στενευει απο τους περιορισμους που του επιβαλλονται απο εναν απροσωπο κοινοβουλευτικο μηχανισμο.

Η συνεχεια

στο επομενο.

ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ (συνεχεια απο σελ. 9)

Τους πληροφορούμε οτι το 1936, εποχη που η ειρηνικη συνυπαρξη δεν ειχε υιοθετηθει εκλισημα (θεωρω οτι η ειρηνικη συνυπαρξη και συνεργασια μεταξυ του "Σοβιετικου" Κρατους και των κεφαλαιοκρατικων Κρατων εφαρμοζοταν ήδη απο το 1921. Για μενα οι ψυχροπολεμικες αφιμαχιες δεν ησαν τιποτα αλλα απο απλους καυγαδες για το παλλωμα μεταξυ ατομων και μηχανισμων που ανηκουν στην ίδια οικογενεια: την οικογενεια των συγκεντρωειδων, των κρατικοειδων και των εξουσιαστων) και που ο Σταλιν ηταν παντοδυναμος οι εργαζομενοι της Ισπανιας αγροτες και εργατες στην ίδια γραμμη εφαρμοσαν την αυτοδιαχειριση, καταργησαν το κεφαλαιο και ανατρεψαν την αστικη τυραννια και ασυδοσια. Στη συνεχεια χρειαστηκε η συσπειρωση της παγκοσμιας αστικης ταξης και μαλιστα των πιο σκληρων πυρηνων της (Χιτλερ, Φραγκο, Μουσολινι) για να χτυπηθουν οι λαϊκες ανθρωπιστικες πρωτοβουλίες. Πια ηταν τοτε η σταση του "συντροφου" Ιωσηφ Σταλιν; Τι στιγμή που οι μαχες μαινονταν, τη στιγμή που τεραστια γερμανοιταλικα και ισπανοφασιστικα στρατευματα με το πιο συγχρονο και πιο αυθονο πολεμικουλικο επιτεθοντουσαν στο μετωπο της Μαδριτης, της Αδαλουσιας και της Αραγκονας ο Αρχηγος του "Σοβιετικου" Κρατους "συντροφος" Ιωσηφ Σταλιν ειχε τα οπλα μεσα στο λιμανι της Ηπαρσελωνα και δεν τα παραδινε στον αμυνομενο ισπανικο λαο γιατι δεν ελεγε την καιασταση. Οι πιστοι υπηρετες του

(το Κ.Κ. Ισπανιας) αριθμουσε μόλις 15.000 μελη ενω το οικολογικο τμημα του ενοςπλου λαου αριθμουσε δεκαδες εκατομυρια (το συνδικατο των αναρχοσυνδικαλιωτων Σ.Ν.Τ. ειχε δυο εκατομυρια μελη). Επομενως εκεινο που συνεφερε το "Σοβιετικο" Κρατος και το συγκεντρωτικο μπολσεβικικο (κομμουνιστικο) πειραμα δεν ηταν η εμπειρωση του κοινωνικο-απελευθερωτικου αγωνα του εργαζομενου ισπανικου λαου, αλλα η αναζητηση στηριγματων στη διεθνη κοινωνια. Η επιτυχια της επαναστασης απο τα κατω στην Ισπανια, της κοινωνικης επαναστασης (σε αντιδιαστολη με την πολιτικη επανασταση) και η επιτυχης εφαρμογη της γενικευμενης αυτοδιαχειρισης θα σημαινε μια για παντα το τελος των μπολσεβικικων ισχυρισμων και μεσιανικων διακυρυξεων. Ετσι εξηγείται το γεγονός του οτι ο κυριος Σταλιν προτιμησε να κηρυχθει συνενοχος και να ευθυγραμμιστει απολυτα με την τριανδρια Φραγκο, Χιτλερ, Μουσολινι. Η επιθεση των συνειδητων η συνειδητων Ισπανων πρακτορων του (Κ.Κ.Ι.) εναντια στην ελευθερη Ηπαρσελωνα και μαλιστα τη στιγμή που οι εργατες και οι εργατιστες βρισκοντουσαν στο μετωπο αποτελει ακομα νια αποδειξη. Επομενως οι "κομμουνιστικες" και "σοσιαλιστικες" δηλωσεις του τυπου Καλικ οσο αυταρχικες και κατηγορηματικες και να είναι δεν αρκουν να καλυψουν την πραγματικοτητα. Μονο μια παγκοσμια αυτοδιαχειριστικη κοινοκτηματικη, αντιεξουσιαστικη κοινωνια χτισομενη πανω στα συντριμια της απανθρωπης

τωνινης, θα καταργησει τις διακρισεις μεταξυ πλουσιων και φτωχων ανθρωπων μεταξυ πλουσιων και φτωχων περιοχων της γης. Δυστυχως για το παγκοσμιο σοσιαλιστικο κινημα το πρωταρχικο σφαλμα βρισκεται μεσα στην ίδια τη σκεψη του Μαρξ και των συγκεντρωτικων που μιλουσαν με κρατικα δεδομενα και που παρολες τις εμμονες προσειδοποιησεις του Μπακουινι και των αναρχικων δεν μπορεσαν να συνειδητοποιησουν οτι το γεγονός αυτο συνεπαγεται τη διαίωνιση της ιεραρχιας, της εξουσιας, των προνομιων και της εκμεταλευσης. Με αλλα λογια για τους εργαζομενους των αναπτυγμενων χωρων ("σοσιαλιστικων" και κεφαλαιοκρατικων) και των υπαναπτυκτων χωρων ("σοσιαλιστικων" και κεφαλαιοκρατικων) ολου του κοσμου ολα πρεπει να ξαναρχισουν απο την αρχη. Το συγκεντρωτικο μαρξιστικο συστημα αποτυχε περα για περα. Ηταν και αυτο μια εμπειρια. Η μαχη ομως για τον εξανθρωπισμο της ανθρωποτητας οπωσδηποτε θα κερδιθει.

Λιβερετος : ιστορικο ενος ατελειωτου αγωνα

Τα αστικά και κομματικά εντυπα "ενημέρωσης" συχνά φιλοξενούν γεγονότα με σκοπό την διαστρεβλώση ή την ουσιαστική αποσιωπηση τους, είτε σαν υποθεση σπριαλ είτε με φιλαγράμματα.

Τα αστικά εντυπα διαστρεβλώνουν κάθε αγώνα της εργατικής τάξης μια που ερχονται σε καθαρή αντιθεση με τα συμφέροντα των αφεντικών που υπηρετούν, τα κομματικά τις αποσιωπούν όταν ο αγώνας δεν γίνεται κάτω από την "σοφή καθοδήγηση" του κομματος ή όταν οι αγωνιστές δεν είναι μέλη του.

Οναυτεργατης Παναγιωτης Λιβερετος, ένας ακόμα από τους πολλούς ανωνυμους αγωνιστές δεν ζήπια. Αυτοπυρπολήθηκε στις 22 Αυγούστου 77, πράξη απελπισίας και απογοήτευσης, αλλά δεν πρέπει να μιλάμε για αυτό κτονία αλλά για δολοφονία.

Μαθητής ακόμα στην Δημοσία Ναυτική Σχολή του Εμπορικού Ναυτικού μπαινει μπροστα στην πρώτη απεργεια και οι μαθητες νικανε και κερδιζουν τα αιτηματα τους που αφορουσαν την πρακτική τους.

Αργότερα οργανωνεται στους Λαμπρακηδες. Μπαρκαρει, γυριζει στην Ελλάδα και παει φαντορος. Κλεινεται για τρεις μηνες στο Εφταπυργιο της θεσσαλονικης γιατι αρνηθηκε να παρελασει σε επετειο της χουντας, όταν απολυθηκε αναγκάζεται να το σκασει για την Ιταλία.

Γυρναι στην Ελλάδα με την μεταπολιτευση. Ξαναμπαρκαρει αλλά το '75 απολυεται από την εταιρεία Χανδρη που δουλευε γιατι στην επετειο της εισβολης στην Κυπρο ωφνει στο караβι την Κυπριακη σημαία.

Το πληρωμα αντιδρα, ανεβαζουν τις σκαλες του караβιου, ωφνουν την Ελληνικη σημαία, βαζουν δυο πανω που γραφουν ΕΛΛΗΝΙΚΑ "ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ" και βραζιλιανικά "ESTAMOS EM GREVE" (κα νουμε απεργεια), αλλάζουν το ονομα του πλοιου σε "Ουλρικε Μαινχοφ", το συσκοτιζουν, με αλλά λογία το καταλαμβάνουν.

Αστυνομικά και πυροσβεστικά οχηματα με ισχυρες δυναμεις παρνουν θέση μαχης και με εντολή του προξενου στις 2 τα μεσανυχτα στις 28 Γεναρη 77 επεμβαινουν στο πλοιο με πυροβολισμους, συλλαμβανουν ενανένα τους "στασιαστες" και μπροστα στον πλοιαρχο τους βασανιζουν. Τους φυλακιζουν σε αστυνομικο κρατητηριο χωρις καν την παροχη ιατρικης περιθαλψης. Στις 6 Φλεβαρη οι αγωνιστες αρχιζουν απεργεια πεινας με αιτημα τον αμεσο επαναπατρισμο τους και τελικά στις 11 Φλεβαρη απελευνονται οι πρώτοι.

Όταν είναι ζεμπαρκος είναι παντου στους εργατικούς και λαϊκους αγωνες. Έτσι συμπαραστεκεται ενεργα και στον Πολε για να μην εκδοθει.

Το '76 μπαρκαρει στο "Αιολιαν Γουιντ". Στις αρχες του '77 το πληρωμα του πλοιου αντιδρα στις αθλιες συνθηκες ζωης και δουλειας (ελλειπης συνθεση πληρωματος, τα φωτα πορειας δεν λειτουργουν, αχρηστες σωστικες βαρκες, τα συστηματα εξαερισμου και κατασβεσης πυρκαγιας δεν δουλευουν, οι τραπεζαριες και οι τουαλετες βρωμουν, οι καμπινες του πληρωματος γεμιζουν νερα από τα χαλασμενα φινιστρινια, οι τροφες από το νερο μεχρι το κρεας είναι τελειως ακαταλληλες, βρωμικες και σαπιες, αυταρχικη συμπεριφορα του καπετανιου κλπ).

Ο καπετανιος προσπαθει να απολυσει τον Λιβερετο όταν το караβι πλανει Βραζιλία με την συνεργασία του εκει προξενου - ο ιδιος ηταν και επίχουντας - ενώ συγχρονως ζητουν την "συμπαρασταση" της φασιστικής Βραζιλιανικης αστυνομιας.

Στην Ελλάδα το υπουργείο Εμπορικης Ναυτιλιας τους ασκει πειθαρχικη διωξη, αθωνονται, αλλά με εφεση του "αντιστασιακου" υπουργου Παπαδογιωνα ξαναδιωκονται και αρκετοι καταδικαζονται με στερηση του ναυτικου φυλλαδιου εως 4 χρονια.

Οι ναυτεργατες κανουν δικη εναντια στον πλοιοκτητη (21-3), ο "εδαίτης" Βρεττος, δικηγουος του πλοικτητη τους βριζει χυδαία, το κινημα τους και ολοκληρο το εργατικο κινημα, οι ναυτεργατες αντιδρουν και ο Λιβερετος τον χαστουκιζει. Ο Βρεττος τον μυνει και ο "Δημοκρατικος Συλλογος Πειραια" αποτελουμενος από "αριστερους" δικηγουους με ψηφισμα του ζητα την "παραδειγματικη τιμωρία του ενουχου".

Ο Λιβερετος καταδικαζεται σε δυο χρονια φυλακιση, κλεινεται στον Κορυδαλλο όπου συντομα αρχιζει απεργεια πεινας. Εκεινες τις μερες γραφει το παρακατω

κειμενο που βγαινει παρανομα από την φυλακη:

"Ξερω ότι είμαι ένας αιχμαλωτος πολεμου που γινεται αναμεσα στην εργατικη τάξη και τους εκμεταλλευτες της, αναμεσα στην εξουσία και στους εξουσιαζομενους. Και τη στιγμή που η δομη, η υπαρξη της εξουσίας των εκμεταλλευτων στηριζεται καθαρά πάνω στη βία, δεν αναγνωριζουν την στοιχειωδη αυτοαμυνα. Χειροτερο παντως από τη γυμνη βία της εξουσίας είναι η προπαγανδα της, η ψυχολογικη βία, αυτη που θελει να σε πεισει εσενα τον ιδιο ότι είσαι κατηγορουμενος.

Για μας τους εργατες, για ολους τους εργαζομενους, για ολο το λαο, υπαρχει μονο μια προοπτικη, η παλη για την κοιωνικη απελευθερωση, για την καταργηση κάθε μορφης εξουσίας. Αυτό, αν λαβει κανεις υπ'οψη του τη συγκεκριμενη κατασταση που βρισκομαστε σημερα, μπορεί να γινει με την αυτονομη οργανωση κάθε κλαδου και στη συνεχεια με την ισότιμη συνεργασία όλων των ανθρωπων που εχουν συμφερον να αμφισβητησουν τη σημερινη κατασταση".

Στο εφετειο ο Βρεττος ανακαλει την μνηση και ο Λιβερετος αποφυλακίζεται. Ένα μηνα μετα αυτοπυρπολείται.

Ο "Ελευθερος Κοσμος" και η "Βραδυνη" διαστρεβλωνουν την υποθεση, δημοσιευοντας δηθεν καταθεση της μητερας και της αδελφης του ότι ο Λιβερετος παρασυρθηκε από άλλους στις πράξεις του, αμεσως η οικογενεια του καταγγειλει την απατη.

Η "Ελευθεροτυπία" αρνείται να δημοσιευσει την καταγγελία μια που έχει προηγηθη ρεπορταζ του δημοσιογραφου της Φυτρα σε στυλ "σπριαλ" με παραποιημενη την πραγματικοτητα.

Τα κομματικά εντυπα περνουν την ειδηση με φιλαγράμματα όπως θα γραφαν για μια συνηθισμενη κλοπη η ένα ατυχημα.

Υπευθυνοι για τον θανατο του Παναγιωτη Λιβερετου είναι η κρατικη εξουσία και οι δηθεν αριστεροι και προοδευτικοι που ταχτηκαν με το μερος της.

Ένας ακόμα αγωνιστής επεσε. Αλλά ο αγώνας συνεχίζεται...

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΑ η ελεύθερη πόλη

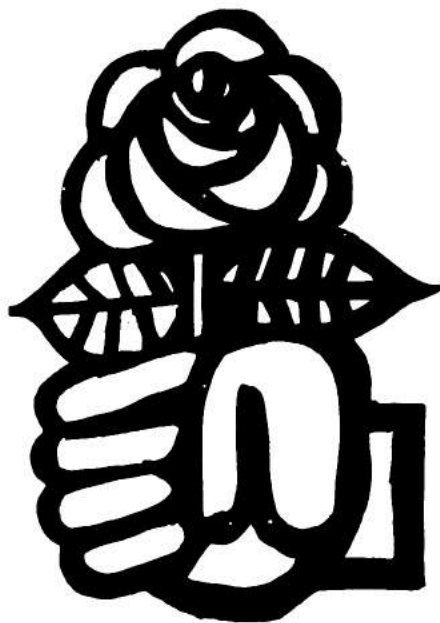
ΣΤΗ ΔΑΝΙΑ Ο ΟΡΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΟΛΗ" ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΠΟΥ, ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, ΗΤΑΝ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΓΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥΣ, ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΘΥΜΗΤΕΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΣΤΟ 17ο και 18ο ΑΙΩΝΑ

Αυτό τον μήνα μια ομάδα κατοίκων της Χριστιανίας περιόδευε στη Βρετανία για να κάνει γνωστό το τι συμβαίνει και για να ζητήσει συμπαρανοχή. Η Χριστιανία είναι μια περιοχή μέσα στην πόλη της Κοπεγχάγης (Δανία), που από τον 17ο αιώνα χρησιμοποιούνταν για στρατοπέδο. Καταλοιπία του μεσαιωνικού στρατοπέδου είναι τα τείχη που την περικλείουν και τα κτίρια του αγγχρονου στρατοπέδου, πελώρια χτίρια και απηραντοί αχρηστοί, χερσοί για ασκήσεις. Το Υπ.Αμύνης εγκατέλειπε το κτίριο το 1971 και υποτίθεται ότι θα το εικαίνε το Υπ.Πολιτισμού που όμως δεν ήξερε τι να το κάνει. Έτσι το φθινόπωρο του 1971 μια ομάδα καταλαμβάνει ένα χτίριο και σε λίγο καιρία 200άρια άνθρωποι μένουν στην Χριστιανία και την μετατρέπουν σε χώρο για ανθρωπότητα. Σήμερα η "ελεύθερη πόλη της Χριστιανίας" κατοικείται μόνιμα από περίπου 1100 άτομα που το καλοκαίρι ξεπερνούν τις 2000.

Περίττο να τονίσουμε ότι για να μετατραπεί ένα εγκαταλειμμένο στρατοπέδο σε κατοικημένο χώρο χρειαστήκε σκληρή δουλειά, που γίνονταν ακόμα σκληρότερη από την ελειψη θερμανσης, νερού, ηλεκτρικού κ.λ., και τις συνεχείς επιμβασεις της αστυνομίας. Το 1973 (τα υπουργεία ακόμα δεν είχαν ετοιμάσει σχέδια για την περιοχή) η κυβέρνηση επιτρέπει ειςίσημα την Χριστιανία σαν "κοινωνικό πείραμα", και δίνει νερο και ηλεκτρίχο με τον ορο κάθε κατοίκου σε πληρώνει 50 κρονερς τον μήνα. Το 1974 εν τούτοις το Υπ. Αμύνης αποφασίζει να ρίξει τα μισά από τα χτίρια της κοινότητας γιατί, λέει, δεν ήταν κατοικησιμα. Οι Χριστιανιώτες απάντησαν με το "καρναβάλι των οδοφραγματων" και χιλιάδες κοσμος από ολη την χωρα μαζευτηκαν εκεί για κολλες μερες μουσικής θεατρον και γενικά διασκέδασης. Το 1975 η κυβέρνηση αποφασισε ότι το "πείραμα" πρέπει να σταματήσει την 1η Απριλή του 1976. Το Μάρτη του '76 επιβεβαιώσαν αυτή την θέση. Την πρωταπριλιά λοιπον 30.000 άνθρωποι ακολουθήσαν την "στρατία του ουρανού τοξου" σε διαδήλωση μέσα στην Κοπεγχάγη που ελιξε με το να δημιουργήσουνε μια ανθρωπική αλυσίδα γυρω από τα τείχη της "ελεύθερης πόλης", η δε κυβέρνηση εστειλε την αποφαση στο ανωτατο δικαστήριο.

Στις 2 φλεβάρη του '78 το δικαστήριο επέτρεψε στην κυβέρνηση να αδιαση την περιοχή. Στις 8 του

ίδιου μήνα το κοινοβούλιο επέτρεψε στους χριστιανιώτες να μείνουν 2-3 χρόνια ακόμα μέχρι να φτιαχτούν σχέδια για την περιοχή, υπό τον ορο ότι οι "υποθέσεις" της πόλης θα βρισκονται σε νομίμα επιπέδα" και ότι τα "σπίτια θα φτιαχτούν για να καλυφουν του κινδύνου πυρκαγιάς και υγειεινης". Ολα αυτά τα χρόνια οι χριστιανιώτες καταφεραν να κερδίσουν την υποστήριξη του κοσμου

και ταυτοχρονα να οργανώσουν εσωτερικά και σε σχέση με τον εξωκοσμο. Η αντίσταση τους βασίζεται σε δυο κλειδιά:

Ανοιχτότητα και αποφυγή βίας. Ολα τους τα σχέδια ήταν ανοιχτά και περιελαμβάναν όσο το δυνατόν περισσότερο κοσμο έτσι ώστε να σποφευχθούν συνωμοσίες και ελιτιστικές πολιτικές.

Απο την άλλα μερία σε σχέση με την αποφυγή βίας αποφασισαν ότι "αν η αστυνομία μπορεί να προκάλεση βία (και συνήθως μπορεί) αυτό θα δικαιολογήση την δικία τους συμπεριφορά. Θα ήταν ηλιθίο να πιστεψουμε ότι μία τέτοια αντιμετώπιση θα γίνονταν χωρίς βία. Ο κυριος όμως σκοπος του σχεδιου μας για εκτακτη αναγή είναι ακριβώς να αποφυγουμε αυτή την αντιμετώπιση".

Το σχέδιο αντιμετώπισης ταυτίζει την αποτελεσματικότητα με την φαντασία. Καλυπτεί γραμμές επικοινωνίας, ειρηνικές καταλήψεις, πληροφορηση, συγκεντρωση κοσμου στην

Χριστιανία κλπ. κάτω από συνθήκες προεικνύωσης της πόλης από 3000 αστυφυλακες.

Ο τωος αρχηγος του επιτελειου της Δανίας σχολίασε γι'αυτο το σχέδιο ότι είναι "πολύ καλο, παρα πολύ εξυπνο και στρατηγικά καλοδουλεμένο". Εν τω μεταξύ οι ενωσεις των οικοδομων ήλθωσαν ότι δεν θα παρουν μέρος στο γκρεμισμα της πόλης.

Θεωρούμε σπουδαίο να σημειώσουμε ότι η συμπαρασταση του κοσμου ερχεται σε αντίθεση με την απεχθεία που δείχνουν τα κομματα, το ΚΚ Δανίας δεν βλέπει στην Χριστιανία σαν τίποτα άλλο παρα ένα "γκαστο βρωμίας", και αυτο τωος γιατί οι ανθρωποι που έχουν δη τι γίνεται στην "ελεύθερη πόλη" βρίσκουν ότι οι επιθυμίες τους μπορούν να γίνουν πραγματικότητα και το "πείραμα" της Χριστιανίας είναι η αποδειξη.

Η Χριστιανία χαρακτηρίστηκε από την κυβέρνηση σαν "φύκια αναρχικών" και πολλοί από τους κατοίκους της δεν θα διαφωνούσαν με τον χαρακτηρισμο. Ένα από τα σλόγκαν της πόλης είναι "τώρα είμαστε ολοι αρχηγοί", και αυτο πραγματι εφαρμόζεται στην δομή που έχει η διακυβερνηση της. Η κοινότητα είναι χωρισμένη σε 11 μικρές περιοχές και η κάθε μια χειρίζεται τα προβλήματα της μέσα από γενικές συνελεύσεις της κοινότητας, όπου κάθε κάτοικος προσωρινός η όχι έχει δικαίωμα ψήφου. Δεν υπάρχουν πολλοί σταθεροί γενικοί κανονες, μερικοί δε από αυτούς είναι ότι δεν επιτρέπονται τα "σκληρά" ναρκωτικά και επίσης ότι τα προβλήματα λυνονται μοναχα με επιχειρήματα και πείθω.

Βασικά τα μεγαλύτερα προβλήματα που έχει η "ελεύθερη πόλη" είναι εξωτερικά (αστυνομία, κυβέρνηση κλπ.).

Η Χριστιανία έχει τους δικούς της καίδικους σταθμούς, μικρομαγαζα, εστιατορία, μπαρ, εργαστήρια, αίθουσες μουσικής, θεατρα, ένα κινηματογραφο και μια υπαίθρια αγορά. Έχει τα δικα της φουρνάδικα και σιδεραδινά (καλίες χωριατικές παραδοσεις) και τα κοινωτικά τυπογραφεία. Η πληροφορηση γίνεται κυρίως στομα με στομα αλλά παραλληλα τυπώνουν τις αφισες τους (ο τοίχος γυρω από την πόλη και πολλά από τα σπίτια είναι προχωρημένο σταδιο σοσιαλιστικής τεχνής-αφισες και ζωγραφικές) και εφημερίδες καθώς και άλλα εντυπα.

Απο ότι είδαμε στα φίλμς και σλαίντες, ολοι οι κάτοικοι βρίσκουν κάτι να κάνουν στην Χριστιανία.

Περίπου 1/3 εργαζεται κανονικά εξω από την κοινότητα, οι υπολοιποι εργαζονται στις ταχτικές δουλειες της πόλης η εργαζονται διορθώνοντας σπίτια, σπινοντας σταθμούς εναλλαχτικής τεχνολογίας (π.χ ανεμομυλοι για ηλ. ρευμα κλπ.)

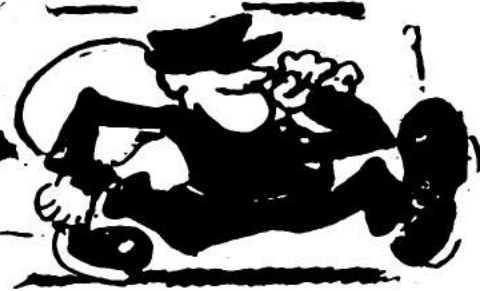
Η ζωή της Χριστιανίας είναι συνδεδεμένη με την ζωή της Κοπεγχάγης. Οι Χριστιανιώτες οργανώνουν διαδηλώσεις με τα εργατικά συνδικατα, βρίσκονται με τις σημαίες τους (χρωματα ουρανού τοξου κοκκίνες με κίτρινες βουλες, μαυρες) σε όλες τις ταξικές κινητοποιήσεις, γιατί όπως λένε

(συνεχία στη σελ. 18)

ΕΡΕΥΝΑ

και ΣΥΛΛΗΨΗ

Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύεται αυτούσιο από την ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ Νο 19. Είναι γραμμένο από την Ομάδα Δημοκρατικής Νομικής Συνδρομής της Επιτροπής Αγώνα Δικηγόρων. Στο επομένο τεύχος θα ασχοληθούμε με θεματα συλλήψεως στη Βρετανία. Συντροφοί που ζουν σε διαφορες άλλες χωρες που θεωρουν οτι αναλογες τοπικες πληροφορίες είναι χρησιμο να γινουν γνωστες, ας στείλουν τα κειμενα τους στο "P".

ΣΥΛΛΗΨΗ

Σύμφωνα με ρητή διάταξη του συντάγματος/άρθρο 6/ που ισχύει σήμερα, η σύλληψη του πολίτου γίνεται κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις και πάντα σε περιπτώσεις που αναφέρονται περιοριστικά στη παραπάνω διάταξη.

Έτσι αναλύοντας την συνταγματική διάταξη και συχερίζοντας την με τις ειδικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που αναφέρονται στη σύλληψη μπορούμε να δώσουμε την παρακάτω απλούστατη αλλά και ολοκληρωμένη ενημέρωση.

α. Κανόνες είναι ότι ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙ.
 Ή ΞΕΛΕΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΜΟΝΟ
 ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΈΧΕΙ
 ΕΚΔΟΘΕΙ ΈΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ
 ΣΤΗ ΑΥΤΟΦΟΡΑ ΈΓΚΛΗΜΑΤΑ./Τό εγκλημα είναι
 αυτόφορο όταν ο δράστης συλλαμβάνεται τη στιγμή που
 κάνει τουτο ή άμεσως μετά. Σε καμμία όμως περίπτωση δε
 μπορεί να χαρακτηριστεί σαν αυτόφορο ένα εγκλημα αν πέρα-
 σε άλλωκληρη ή επομένη ημέρα από τότε που έγινε.
 Για να εκδοθεί ένταλμα συλλήψεως
 ως πρέπει

Νά υπάρχουν ύπνοεις ένοχης του κατηγορουμένου για κακούργημα ή για πλημμέλημα που ο νόμος προβλέπει ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον τριών μηνών. /Αλλά και στις παραπάνω περιπτώσεις δεν εκδίδεται πάντα τό ένταλμα. Πρέπει πρόσθετα να συντρέχουν οι έξης περιπτώσεις: Νά είναι ο κατηγορούμενος
 α/ άλλοδαπής β/ ύποπτος φυγής γ/ ιδιαιτερα επικίνδυνος.

Τό ένταλμα, σύμφωνα με τό νόμο, πρέπει να είναι αιτιολογημένο δηλαδή να γράφει αναλυτικά και συγκεκριμένα γιατί κατηγορείται εκείνος εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί ένταλμα, τά στοιχεία της κατοικίας του, τόν ανακριτή ή τό Συμβούλιο κ.λ.π.

β. Τό παραπάνω ένταλμα τεκνίδει είτε ο ανακριτής μετή προηγούμενη γνώμη του εισαγγελέα είτε τό δικαστικό συμβούλιο. Έξαιρετικά, στη αυτόφορα εγκλήματα και πλημμελήματα δικαιούται, κατά του δικωκομένου δράστη να εκδοθεί ένταλμα και ο εισαγγελέας.

γ. Τη στιγμή της συλλήψεως τό όργανο που συλλαμβάνουν τόν κατηγορούμενο, υποχρεώνονται να επιδώσουν τό ένταλμα, /έξαιρείται ή περίπτωση των αυτόφορων εγκλημάτων/, ή να επιδειξουν τό σχετικό δελετικό εγκληματολογικόν αναζητήσεων στο όποιο πρέπει να αναφέρονται τό παραπάνω στοιχεία.

δ. Η σύλληψη γίνεται από τά αρμόδια όργανα /ποινικοδικαστικοί κλητήρες, όργανα χωροφυλακής και αστυνομίας κ.λ.π./ τά όποια όφειλουν να συμπεριφέρονται με τη δυνατότερη προσήνεια και να σεβονται την τιμή του κατηγορουμένου.

Βλακά χειροπέδες δεν πρέπει να μεταχειρίζονται παρά μόνο όταν αυτός απειθεί /δηλ. αρνείται να τά ακολουθήσει/ και προσπαθεί να τούς ξεφύγει.

Έπίσης δεν μπορεί να γίνει

σύλληψη: Α/Μέσα σε οικοδόμημα προορισμένο για θεά λατρεία και κατά τό χρόνο που διαρκεί ή λειτουργία. Β/Κατά τη νύχτα σε ιδιωτικό χώρο /οίκο ή και ά-

λη/ εκτός εάν ο κάτοικος του οικιου τό ζητήσει. Σ'αυτή την περίπτωση μπορεί να γίνει σύλληψη και αντίθετα από τη θέληση του ενόικου στις έξης περιπτώσεις:

- α/αν πρόκειται να συλληφεί πρόσωπο τό όποιο καταδιώκεται νόμιμα
- β/αν κάποιος καταλαμβάνεται επ'αυτοφόρω να κάνει μέσα στο σπίτι κακούργημα ή πλημμέλημα
- γ/αν γίνεται συνάθροιση σε ιδιωτικό χώρο, μέσα στον όποιο γίνονται κατ'επάγγελμα τυχερά παιχνίδια ή χρησιμοποιείται για κατ'επάγγελμα ασκούμενη ακολουσία.
- Έννοείται ότι όταν πρόκειται για χώρους οι όποιοι είναι προστοι σ'όλους τή νύχτα /π.χ. κέντρα διασκεδάσεως κ.λ.π./ δεν χρειάζονται οι παραπάνω προϋποθέσεις.
- Η διάρκεια της νύχτας ορίζεται έτσι από 1' Οκτωβρίου μέχρι 31 Μαρτίου από 9μ.μ. έως 6π.μ. και από 1' Απριλίου έως 30 Σεπτεμβρίου από 9μ.μ. μέχρι 5π.μ.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ

Αυτός που συλλαμβάνεται με ένταλμα ή επ'αυτοφόρω προσάγεται στον αρμόδιο εισαγγελέα το αργότερο μέσα σε

24 ώρες, ή, αν ή σύλληψη έγινε εκτός της έδρας του εισαγγελέα, μέσα στον απόλυτα αναγκαίο χρόνο. Απόλυτα αναγκ

ος χρόνος είναι ο χρόνος που χρειάζεται για να βρεθεί π.χ. μέσο μεταφοράς και όχι ο χρόνος που π.χ. θέλει κατά την κρίση της ή αστυνομία για να κάνει την μεταγωγή.

Ο εισαγγελέας αν πρόκειται να

α/για σύλληψη για κακούργημα για τό όποιο δεν έχει εκδοθεί ένταλμα συλλήψεως
 β/για σύλληψη για κακούργημα ή πλημμέλημα με ένταλμα του ανακριτου

παραπέμπει τόν συλληφθέντα στον ανακριτή. Ο ανακριτής, σύμφωνα με τό σύνταγμα, πρέπει μέσα σε τρεις /3/ ημέρες είτε να τόν άφίσει έλευθερο, είτε να εκδοθεί εναντίον του ένταλμα προφυλακίσεως /ή προθεσμία αυτή μπορεί να καταταθεί για 3 ημέρες/.

γ/Εάν πρόκειται για αυτόφορο πλημμέλημα τότε ο εισαγγελέας/τόν παραπέμπει κατ'ευθέλιαν στο άκροατήριο του δικαστηρίου που ειδικάς εκείνη την ημέρα ββ/ορίζει ρητή ημέρα διεξαγωγής της δίκης γγ/παραγγέλνει ανακριτική ενέργεια.

Αυτά που πρέπει να θυμάται κανείς

είναι:

Νά ζητεί ένταλμα συλλήψεως όταν συλλαμβάνεται. Νά έλέγχει τό ένταλμα αν έχει όλα τά στοιχεία. Νά μην κοιτηθεί περισσότερο από 24 ώρες χωρίς να προσάγει σε εισαγγελέα ή δικαστή.

ΕΡΕΥΝΑ

Τό κείμενο αυτό πιάνει τό θέμα της έρευνας όσο μπορεί πιά αλλά και κατανοητά. Βασίζεται στον κώδικα Ποινικής Δικονομίας, στο σύνταγμα, σε δικαστηριακές αποφάσεις και χωρίζεται στις έξης ενότητες:

- 1. Για ποιους λόγους γίνεται ή έρευνα
- 2. Από ποιους γίνεται
- 3. Πώς γίνεται
- 4. Πότε γίνεται
- 5. Κυρώσεις για καταχρήσεις ή παραβιάσεις και
- 6. Δικαιώματα έρευνόμενου.

Γενικά: Τό σύνταγμα 75' λέει πως ή κατοικία είναι

νομικά θέματα

Άστυ και πώς η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του άστυμου είναι άπαρραβλαστική. Αυτό σημαίνει πώς ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ κάθε ενέργεια που παραβιάζει το άστυλο. Αμέσως μετά το σύνταγμα όμως λέει πώς αυτή επιτρέπεται όταν το όρίζει κάποιος νόμος. Ο νόμος αυτός που όρίζει πότε, από ποιούς και με ποιές διατυπώσεις γίνεται έρευνα, είναι ο κώδικας Ποινικής Δικονομίας. Στην πραγματικότητα αυτό που γίνεται είναι να παραβιάζεται η αρχή του συντάγματος ότι ΤΟ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΩΠΟ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΒΙΑΣΤΟ. Η παραβίαση όμως του άστυλου γίνεται κάτω από αυστηρά καθορισμένες προϋποθέσεις που θα τις δούμε παρακάτω. Αυτό που κάνει το σύνταγμα είναι να βάζει μερικές εγγυήσεις για να αποφεύγονται καταχρήσεις και παραβιάσεις από την εκτελεστική εξουσία που θα τις αναφέρουμε παρακάτω. Αυτό που μπορούμε να πούμε εδώ είναι πώς ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1975 ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΕΡΕΥΝΑ ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΡΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ. Ίδιω θα αναφέρουμε άκρως τούτα είναι η έννοια της κατοικίας σύμφωνα με το σύνταγμα. Κατοικία είναι ο χώρος που χρησιμοποιείται για να μπει κάποιος προσωρινά ή μόνιμα καθώς και ο χώρος όπου δουλεύει κάποιος. Π.χ. δωμάτιο ξενοδοχείου, αυλή ή κήπος, καλύβα ή σκηνή, πλοίο ή βάρκα, ατεκνίσιο.

1. ΣΕ ΠΟΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΡΕΥΝΑ

Απαραίτητες προϋποθέσεις που χωρίς αυτές δεν μπορεί να γίνει έρευνα είναι:

α/Νά γίνεται /νά έχει αρχίσει δηλαδή/ ανάκριση ή προανάκριση για κακοέργημα ή πλημμέλημα π.χ. φόγος - περιύβριση. Αυτό σημαίνει πώς πρέπει να έχει γίνει εγκλημα και να διεξάγεται ανάκριση γι' αυτό. Επομένως δεν μπορεί να γίνει έρευνα για να ανακαλυφθεί /έκτος από την περίπτωση των αυτόφορων/ ένα έγκλημα που είναι αστυνομικά φαντάζεται πώς μπορεί να έχει γίνει.

β/Νά υπάρχει κάποια υπόνοια από τον άστυκρίτη ότι με την έρευνα θα διαπιστώσουν το έγκλημα π.χ. τελευταίες έρευνες για όπλα για τη βόμβα του Ζωγράφου /Σ η μ ε ρ ε ω σ η δ ι ν ή μ α ς: Πρόκειται για την καταστολή του συνεργείου άστυμάτων της άστυνομίας στις 11.12.77 που ανέλαβε η "Επαναστατική Ομάδα Χρήστος Κασής". Από τις έρευνες δεν βρέθηκε τίποτα, άρα η υπόνοια αποδείχθηκε άρθενη και αυτό που συμβαίνει είναι ότι δεν υπήρχε υπόνοια συγκακλήση, αλλά προσπάθεια τρομοκράτησης και χαφιεδισμού/.

Είδικά για να γίνει έρευνα σε σπίτι ή τμήμα ή νύχτα πρέπει:

- α/Νά πρόκειται να συλληφθεί άτομο έναντι του οποίου έχει λάσσει ένταλμα σύλληψης ή προφυλάκισης. Άλλοιώς απαγορεύεται.
- β/Νά γίνεται αυτόφορο έγκλημα π.χ. ακούγονται φωνές ή γίνεται φασαρία.
- γ/Αν το σπίτι έχει γίνει χαρτοπαικτική λέσχη ή κέντρο άπολασας.
- δ/Αν πρόκειται για χώρους που μπορεί να μπει ή να πάει κανείς έλεύθερα π.χ. κέντρα διασκέδασης, καφενεία κ.λ.π.

2. ΠΟΙΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΕΡΕΥΝΑ

Ο κώδικας Ποινικής Δικονομίας λέει πώς έρευνα μπορούν να κάνουν ΜΟΝΟ Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ, Ο ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ, Ο ΕΙΡΗΦΟΔΙΚΗΣ και Ο ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΝΗΣ. Με τα παλαιότερα σύνταγματα την έρευνα μπορούσαν να την κάνουν και μόνοι τους οι άστυνομικοί. Με το σύνταγμα όμως του 75 που λέει ότι ούδεμια κατασκοπική έρευνα ενεργείται είμη όταν και έπως ο νόμος όρίζει ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΜΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ. /Αυτό το αναφέρει ρητά ο εισαγγελέας του Άρειου Πάγου σε μία γνωμοδότηση που έχει στείλει στο Άρχηγείο Χωροφυλακής/.

Πρώτη δουλειά λοιπόν είναι να ρωτήσουμε και να ελέγξουμε τα στοιχεία των οργάνων της έρευνας και αν δεν υπάρχει δικαστικός λειτουργός τους ΠΛΑΓΟΡΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ.

3. ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΩΠΟ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΕΡΕΥΝΑ

Άρθρο 256/ Το άρθρο αυτό βάζει το πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να γίνει η έρευνα και καθορίζει την συμπεριφορά των οργάνων της έρευνας. Συγκεκριμένα:πρέπει να απόφεύγεται κάθε περιττή δημοσιότητα /γέιτονες/ και να μην ένοχλούνται, όταν δεν είναι ανάγκη, οι ένοικοι. Άκρως πρέπει τα όργανα που κάνουν την έρευνα να φροντίζουν για την ύπληψη του άστυμου και να διαφύλασσούν τα στοιχεία του σπιτιού και μυστικά που δεν έχουν σχέση με την πράξη για την οποία γίνεται η έρευνα. Καθ' όλη την ενέργεια να γίνεται απ' την αρχή μέχρι το τέλος με εύπρεπεια και κομμοδονία. Είαι άκρως υποχρεωμένος αυτός που κάνει την έρευνα να προσκαλεί τον ένοικο να βρίσκεται παρουσία. Η έρευνα πρέπει να γίνεται άπόδυνα και να αποφεύγεται κάθε περιττή δημοσιότητα για να μην προκαλείται η προσοχή του κοινού.

4. ΠΟΤΕ ΓΙΝΕΤΑΙ

Τη μέρα ή τη νύχτα. Η διάρκεια της νύχτας σύμφωνα με το νόμο: Από τη 1 του Οκτώβρη μέχρι τη 31 του Μάρτη από τις 9 το βράδυ μέχρι τις 6 το πρωί και από τη 1 του Απρίλη μέχρι τις 30 του Σεπτεμβρη από τις 9 το βράδυ μέχρι τις 5 το πρωί.

Για να κάνουν έρευνα πρέπει να δείξουν ένα χαρτί δικυ γράφει π.χ. ότι είσθε ύποπτος για την τάδε πράξη και γι' αυτό κάνουμε την έρευνα - αν δεν το έχουν τους ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ. Ίσπανώντας και αρχίζοντας την έρευνα είναι υποχρεωμένοι να συντάξουν έκθεση για κάθε ενέργεια που κάνουν, ποιοι είναι παρόντες κ.λ.π. και στο τέλος άπαρραβλαστικά και λεπτομερειακά /ένα-ένα/ τα πράγματα που κατάρχουν και τους ζητούμε, προφορικά, αντίγραφα αυτής της έκθεσης που είναι υποχρεωμένοι να μας το δώσουν, αν είναι δυνατόν /που συνήθως και επίτηδες δεν είναι γιατί αποφεύγουν να φέρουν μαζί τους γραφομη ανή/.

Μπορούν να κατασχέσουν μόνο πράγματα που έχουν άμεση, σχέση με την πράξη π.χ. γίνεται έρευνα για δόπλα - δεν μπορούν να κατασχέσουν το προσωπικό σου άρχειο.

5. ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Σε περίπτωση όπου παραβιάσουν τις παραπάνω διατάξεις του κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή του συντάγματος οι άστυνομικοί και οι δικαστικοί λειτουργός εύθύνονται και διώνονται κειθαρχικά, ποινικά για παραβίαση του οικογενειακού άστυλου, κατάχρηση εξουσίας και υποχρεώνονται σε άποζημίωση σύμφωνα με τα άρθρα 914 έπόμενα και 922 έπόμενα του Άστυκού Κώδικα.

6. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Α/ Έχομε δικαίωμα σύμφωνα με το άρθρο 120 του Συντάγματος να χρησιμοποιήσουμε βία για να έμποδίσουμε

την είσοδο στο σπίτι μας και την έρευνα αν δεν υπάρχει δικαστικός λειτουργός με έγγραφο.

Β/ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ /έπειδή έτσι θεωρείται πώς τους την επιτρέπουμε/ ΑΡ ΔΕΝ ΒΕΒΑΙΩΘΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΡ/ΠΑΝ/

Γ/ Νά διαμαρτυρόμαστε σε έντονο ύφος για τυχόν υπερβάσεις στη διάρκεια της έρευνας.

Δ/ Νά μην τους δίνουμε ή να μην τους επιτρέπουμε να κάνουν προσωπικά άντικείμενα που δεν έχουν σχέση με την πράξη και να τους δώσουμε τις εύθύνες του επικεφαλής για κάθε παράβαση των παραπάνω υποχρεώσεών τους.

Ε/ Νά επικοινωνούμε άμέσως με δικηγόρο.

Ομάδα δημοκρατικής νομικής συνδρομής
Έπιτροπής Άγωνα Δικηγόρων

ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ
ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Το πρόβλημα της χρήσης της τεχνολογίας στην καθημερινή ζωή και οπουδήποτε αλλού, είναι αναπόφευκτα ένα πολιτικό πρόβλημα, γιατί απ' όλες τις δυνατότητες που η τεχνολογία έχει, αυτές που αναπτύσσονται προς το παρόν έχουν επιλεγεί σαν μέσα για το δυναμισμό της θέσης της αρχουσας τάξης. Η εικόνα του μέλλοντος που βλέπουμε στα έργα "επιστημονικής φαντασίας", είναι μια εικόνα όπου η διαστρική περιπέτεια συνυπαρχει με μια γήινη καθημερινή ζωή βαλτωμένη μέσα στην ίδια υλική βωμική και την ίδια ηθική που προηγείται του κατακλυσμού. Αυτό σημαίνει απλώς ότι ακόμα θα υπάρχει μια τάξη ειδικευμένων αρχόντων που θα χρησιμοποιούν τους προληπτικούς του εργοστασίου και του γραφείου για τους διαφορούς σκοπούς τους. Μέσα από μια τέτοια προοπτική η εξερεύνηση του διαστήματος κάθε άλλο παρά περιπέτεια θανάτου, απλώς θα είναι η επιχείρηση που αυτοί οι αρχόντες θάχουν διαλεχτεί, ο τρόπος που θάχουν βρει για να κάνουν παγκοσμία την οικονομία τους και να δώσουν στον καταμερισμό εργασίας μια κοσμική διάσταση.

Από τι είναι στερημένη η υλική ζωή; Μα από ζωή φυσικά. Οι άνθρωποι ποτέ δεν θαναι περισσότερο στερημένοι από επικοινωνία και αυτοπραγμάτωση, από όσο είναι τώρα. Με μια λέξη, είναι στερημένοι από την ευκαιρία να κάνουν την δική τους ιστορία. Υποθέσεις σχετικές με την φύση αυτής της γενιάς έχουν αξία μόνο όταν παρουν την μορφή πραγματικών σχεδίων για τον εμπλουτισμό της καθημερινής ζωής, σχέδια για έναν διαφορετικό τρόπο ζωής. Εάν βλέπουμε την καθημερινή ζωή σαν το μετωπο ανάμεσα στους κυρίαρχο και μη-κυρίαρχο, τομείς της ζωής, και επομένως σαν τον πιο προβληματικό χώρο, τότε είναι πολύ σημαντικό να αντικαταστήσουν τα τωρινα γκετο, από ένα μετωπο που συνεχώς θα εξαπλώνεται προς κάθε κατεύθυνση και που ασταματιστα θα δημιουργη καινούργιες δυνατότητες.

Σήμερα, οποτε τιθεται ερωτηση για την ενταση της βιωμενης εμπειρίας-πάνω στο θέμα χρήσης των ναρκωτικών για παραδειγμα-τιθεται με τους μοναδικους ορους που μια αλλοτριωμενη κοινωνία μπορεί να χρησιμοποιήσει, με τους ιδιους ορους που θα εκφραζομασταν για έναν εξαπατημενο γαμο ή για ένα σχέδιο που αποδεικνυεται λαθος, δηλαδή με ορους που εκφραζουν μια παγίωση (ψυχολογική) μια εξάρτηση. Αυτό ισχυει εξισου και για την κρατούσα αντίληψη περί αγάλης, που αντιμετω-

πιζεται με τον ιδιο τροπο οπως τα ναρκωτικά. Γενικά το παθος εννοειται σαν μια μοναδικη κυριαρχουσα ιδέα, κατευθυνουμενη προς ενα και μονο ενα αντικείμενο. Ακομα και με εναν τόσο στενο ορισμο το παθος δεν ικανοποιείται και το περιεχομενο του εκτρεπεται στις ψευδεις αποζημιωσεις του θεαματος. Η γιατρία που θα προτεινε ενας αντιδραστικός ψυχίατρος θα μπορούσε να συνοψιστει στην φραση: "Συχνα, αυτο που μας εμλοδιζει να αφιερωσουμε τους εαυτους μας αποκλειστικά σε ενα ελλατωμα, είναι το γεγονός οτι εχουμε πολλά άλλα". Αυτό είναι μια πολυ εποικοδομητική δήλωση αρκει να αποριφθουν οι ηθικες του προύποθεσεις και να χρησιμοποιηθει σαν η βάση ενός προγραμματος για την πλήρη πραγμάτωση των ανθρωπινων δυνατοτητων. Όλα αυτά τα προβλήματα μας ενδιαferουν αμεσα επειδη οι καιροι μας καθορίζονται απο την επανερμηνεία του επαναστατικού κινήματος με στοχο την καταργηση της ταξικής κοινωνίας και το ξεκίνημα της ανθρωπίνης ιστορίας, και επειδη αυτο το επαναστατικό κίνημα συναντα τεραστιες αντιστάσεις που είναι ενισχυμενες από τα λάθη και τις αποτυχίες του παρελθόντος.

Η κρίση της καθημερινής ζωής παει χερι με χερι με τις καινούργιες μορφές της κρίσης του καπιταλισμού, μορφές που περνανε απαρατηρητες απο αυτους τους ηλιθιους που ελαβικα καταγραφουν και προμαντευουν την ημερομηνία της εικομενης κυκλικής κρίσης της οικονομίας.

Τα τεραστια πλούτη του μοντέρνου καπιταλισμού έχουν συσφρευθει με κοστος όλες τις προηγουμενες αξίες και κοίνα σημεία αναφοράς των ανθρωπών, με κοστος ολοκληρη την παλια ειλικοινωνία των ανθρωπών. Είναι αδύνατο να τις αντικαταστήσουμε με άλλες, οποιαδήποτε και αν είναι η φύση των άλλων, εως οτου οι τεραστιες δυναμεις της μοντερνας βιομηχανίας να έχουν ελεγχθει ορθολογιστικά και να έχουν τεθει στην υπηρεσία της καθημερινής ζωής. Η αρρωστία του συγχρονου πολιτισμου που γίνεται αντιληπτη πολυ πιο οξυμενα απο τους νεους, είναι επισημα παρβδεκτη, ανθρωποι την επίταλουνται και την αναλυουν κάθε στιγμή. Συνεπακολουθα, η αναπαυση οριζει την καθημερινή ζωή στον ιδιο βαθμο, ισως και περισσοτερο, που την οριζει η δουλειά. Αυτό το συμπέρασμα βγαίνει απο ποι-αδήποτε εξεταση της προσφατης εξέλιξης της ιδεας του χαμενου χρονου. Για τον κλασσικό καπιταλισμο, χαμενος χρονος είναι χρονος που δεν αφιερωμεται

στην παραγωγή, στην συσφρευση και στην αποταμίευση. Η ηθική που διδασκονταν οι νεες γενιες στα σχολεία της μπουρζουαζίας το θεωρουσε αυτο σαν κανονα ζωής. Αντιθετα λοιπον προς αυτον τον κανονα, ο μοντερνος καπιταλισμος, μεσα απο μια απροσδοκητη στροφη των γεγονοτων, έχει εξαναγκαστει να πλημμυρισει τις αγορες με καταναλωτικά αγαθα και να "εξυψώσει το βιωτικό επιπεδο" (φυσικά αυτη η εκφοση είναι τελειως χωρις νόημα αν αναρωτηθει κανεις: τι είναι ζωή;) Εφσον μαλιστα οι συνθηκες παραγωγής τελειως ατομικοποιημενες και κουρδισμενες, έχουν καταντήσει αναγούλιαστικές ετσι ωστε να μην είναι δυνατόν πια να δικαιολογηθουν, τωρα η καινούργια πηγή που πλασσαρεται μεσα απο τις διαφημισεις, που κυριαρχει στα μεσα μαζικής εγκεφαλοδιαμορφωσης και που καθορίζει το θεαμα σαν συνολο, ομολογει με αποπλιστική ειλικρινεία οτι ο χρονος που χανεται αδικα είναι ο χρονος που ξεοδευεται στη δουλειά. Η δουλειά μπορεί να δικαιολογηθει μονο απο το ποσο χρημάτων που κερδίζεις, κοσο που σου επιτρεπει να αγοράσεις, να καταναλώνεις και να "απολαμβάνεις" μια παθητική αναπαυση ("ελευθερο χρόνο") που κατασκευάζεται και ελεγχεται απο τον καπιταλισμο. Το να παραδεχουμε την ψευτία των καταναλωτικών αγαθών που η μοντερνα βιομηχανία κατασκευάζει για να διατηρησει την ξεφρενη επεκταση, δηλαδή το να παραδεχουμε την αδειανότητα της αναπαυσης και το ότι είναι αδύνατο να παρουμε ποτε ικανοποίηση και ευχαρίστηση απο τις παρουμενες συνθηκες, σημαίνει οτι θετομε επι τελους το ερωτημα: Τι είδος χρονου δεν θα πηγαινε χαμενος; Τι ακριβως είναι ο πλουτος μιας αλήθινης κοινωνίας της αφθονίας; Ας παρουμε για παραδειγμα την αγανακτηση των αριστερων για την υποτιθέμενη απειλή που οι Ρωσικές παραγωγεις στον τομεα της προσωπικής καταναλώσης αποτελουν για τις σοσιαλιστικές αρχες. Πραγματικά δεν είναι αναγή να χεις χανεση τον HEGEL και τον Μαρξ και τον Κροποτκιν για να καταλαβεις οτι ο σοσιαλισμος που παει συνεχως προς τα πίσω μεσα σε οικογενειακα αυτοκίνητα που κατακλυζουν τις αγορες του, δεν έχει τίποτα το κοινό με τον σοσιαλισμο για τον οποιο αγωνίζονται το επαναστατικό κίνημα. Οι γραφειοκρατες αρχοντες της Ρωσίας δεν θα πρέπει να χτυπιούνται φο ελαίτεας των τακτικών τους και του δογματισμου τους. Θα πρέπει να χτυπιούνται πάνω στο μοναδικό θεμελιώδες θεμα,

ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Το γεγονός ότι οι ζωές των ανθρώπων παραμένουν ακριβώς οι ίδιες όπως ήταν παντοτε. Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι υπάρχει κάποια καταρα εναντία στη καθημερινή ζωή και ότι είναι γραφτό να παραμείνει αντιδραστική. Αυτό το περιεχόμενο δίνεται στην καθημερινή ζωή εξαιτίας μιας συγκεκριμένης εξωτερικής ως προς αυτήν, δύναμης. Η δύναμη αυτή, είναι η δομή της εξουσίας και των σπασιαλιστών της ποι-αδήποτε και αν είναι η μορφή κάτω από την οποία σχεδιάζει την καινούργια ποιότητα φτώχειας. Το γεγονός ότι πολλοί πρώην αρισ-τεριστες ακτιβιστες έχουν πα-ρατήσει τα πολιτικά και έχουν αποτραβηχτεί από την αλλοτρίωση της πολιτικής στην αλλοτρίωση της καθημερινής ιδιωτικής ζωής, δεν μπορεί να θεωρηθεί απλώς σαν μια επιστροφή στη μοναχι-κοτητα για να γλυτώσουν από το "επαναστατικό καθήκον". Τά-χουν παρατήσει γιατί η πολιτική είναι μια ειδικευμένη δραστηρι-ότητα που μανιπουλαρεται από άλλους ανθρώπους: Μια σφαίρα δραστηριοτήτων όπου η μοναδική πραγματική υπευθυνότητα που είχαν, ήταν η εκπροσώπηση όλης της υπευθυνότητας σε ηγετες πάνω στους οποίους δεν είχαν κανένα ελεγχό. Αυτή είναι η ίδια σφαίρα δραστηριοτήτων με-σα στην οποία το αρχικό κομ-μουνιστικό σχέδιο προδοθηκε και αλλοτριώθηκε. Η ιδιωτική και προσωπική ζωή δεν μπορεί να τίθεται σ' αντιπαράθεση με την δημοσία, κοινωνική ζωή απλου-στάτα γιατί και οι δυο τομείς είναι εξίσου αλλοτριωμένοι. Ο σκοπός του καινούργιου επα-ναστατικού κινήματος είναι ακριβώς το ξεπερασμά αυτού του ανταγωνισμού. Το πρόβλημα της αλλοτρίωσης πρέπει να το δούμε διαλεκτικά, και οι πιθανότητες νέων μορφών αλλοτρίωσης που θα πηγάζουν συνεχώς μέσα απ' τον ίδιο τον αγώνα εναντία στην αλλοτρίωση πρέπει να με-λετηθούν εξονυχιστικά. Ο καπιταλιστικός πολιτισμός δεν έχει ξεπεραστεί αν και συνεχίζει να παραγει τους εχθρούς του παντού. Συνείδηση της ηττας του στο παρελθόν θα κάνει το νέο επαναστατικό κί-νημα πολύ πιο ριζοσπαστικό από πριν, το πρόγραμμα του πρε-πει να είναι περισσότερο θρασύ καθώς η παραγωγική δύναμη του μοντέρνου πολιτισμού αυξάνει. Ήδη αυτός ο πολιτισμός επιπερι-χει σε λανθάνουσα κατάσταση, την υλική βάση που έλειπε από ο-λα τα προηγούμενα "ουτοπικά" σχέδια. Με την καινούργια απο-πείρα για ολική επίθεση εναν-τία στον καπιταλισμό, θα πρέπει

νάχουμε ήδη εφευρεί και βαλλει στην πράξη μια τελειώς καινούρ-για χρήση της καθημερινής ζωής. Το πρόγραμμα του καινούργιου επαναστατικού κινήματος θα πρέπει να είναι βασισμένο πάνω σε καινούργιο τρόπο ζωής, επειδή τώρα αντιλαμβανόμαστε ότι τυ-χόν σχέσεις μέσα στο επαναστα-τικό κίνημα ομοίες με σχέσεις που χαρακτηρίζουν την σημερινή κοινωνία σαν σύνολο, θα οδηγού-σαν στην αναπαραγωγή αυτής της κοινωνίας ή μιας άλλης πολύ πα-ρομοίας. Όπως η μικροζουαζία, κατά την ανοήλική της φάση αναγκαστικε να ξεκαθαρίσει οτιδήποτε ξεπερ-νουμε την ζωή στη γη (παραδείσος, αιωνιότητα κ.λ.π.) έτσι και το επαναστατικό προλεταριάτο-το οποίο εξ ορισμού δεν θάγει μον-τελα για να ακολουθήσει και δεν θα αναγνωρίζει τα του παρελθόντος σαν επαρκή και επιθυμητά- πρέπει να ξεκαθα-ρίσει ακόμα πιο συστηματικά οτιδήποτε ξεπερνά την καθη-μερινή ζωή, ή μάλλον οτιδήποτε αξιώνει ότι την ξεπερνά, δηλα-δή το θεάμα, το "μεγαλείο" των ηγετών τις "ιστορικές" τους χειρονομίες και παρατηρήσεις για τις οποίες γράφονται τόμοι ολοκληροί "Ιστορίας" τα μυστήρια επίσης της ειδικεύσης πρέπει να ξεκαθαριστούν και μαζί τους και η ίδια η ειδικεύση, το ίδιο και η τέχνη η αλλοτριωμένη απ' την ζωή (η τέχνη και η ζωή θα πρε-πει να γίνουν ένα). Μ' άλλα λό-για όλα τα προϊόντα ραφιναριζ-ματος του (παραδείσου) και της αιωνιότητας που ακόμα επικίζου-σαν όλα στα χέρια της αρχου-σας τάξης πρέπει να αποκηρυ-χθούν. Η επανάσταση θα συντριψη την τω-ρινή αντίσταση της καθημερινής ζωής στην ιστορία, γιατί θα ει-ναι η πρώτη φορά που οι ανθρω-ποι θα θελήσουν να βαλουν τέρμα στον καθορισμό της ιστορίας από την εξουσία. Μια τέτοια ε-πανασταση θα δημιουργήσει συνθήκες που θα εκιτρεθούν την κυριαρχία του παρόντος πάνω στο παρελθόν, την κυριαρχία των νέων επαναστατικών βιωμάτων πάνω στην αλλοτρίωση του παρελ-θόντος έτσι ώστε τα δημιουργη-ματα των προηγούμενων γενεών να μην αποτελούν κληρονομία που θα ζυγίζει σαν εφιαλτής πάνω στα κεφάλια των ζωντανών. Το πρόβλημα της επικοινωνίας δεν θάναί πια πρόβλημα καθώς νέες μορφές θα αναπτύσσονται. Η σημερινή αποκορυπτογραφηση των κοινωνικών θεμάτων θα μας βοή-θησει να φτασούμε στο σημείο του να γράφουμε με τις πράξεις μας τα κοινωνικά θέματα. Μια νέα ζωή και φυσικά ένας νέος τρόπος

χρήσης του περιβαλλοντος των πολεων, είναι αναμεσα στους πρω-τους χωρους πειραματισμου μιας επαναστατικής ομάδας. Ο πρωταρ-χιμος σκοπος μιας επαναστατικό-ποιημένης βιομηχανίας δεν θα μπορεί να είναι άλλος από τον εμπλουτισμό της καθημερινής ζωής μέσα από συνεχώς εξελισσο-μενα παιχνίδια. Η επιθυμία για παιχνίδια μέσα σε μια κοινωνία προωρα γερασμένων ανθρώπων, ει-ναι μια επαναστατική επιθυμία. Σήμερα η συνεχής αναδημιουργία της καθημερινής ζωής δεν μπορεί να γίνει "αυθόρμητα" (υποσυνει-δητα) σαν μια φυσική δραστηριότη-τα. Πρέπει να γίνει μέρος ενός συνειδητού σχεδίου (πληροφορη-μενος αυθόρμητισμος), το οποίο με-σα σε τελειώς κατασταλτικες συνθήκες, θα αναλαβει το εργο να καταστρέφει αυτές τις συνθήκες. Ένα τέτοιο σχέδιο δεν μπορεί να επιτευχθεί από χαμμία επανα-στατική "εμπροσθοφυλακή", ακόμα περισσότερο ενός κομματος. Τε-τοιου είδους κουλτούρες και πολιτικές ανήκουν στο παρελθόν, δεν ενδιαφέρουν κανένα, ακόμα και αυτούς που λενε ότι πιστευουν σ' αυτά. Η επαναστατική μεταμορ-φωση της καθημερινής ζωής δεν είναι κάποιο ομιχλώδες σχέδιο για το μέλλον γιατί ο εφιαλτής της ζωής έχει κάνει αυτή τη μεταμορ-φωση το πιο απελπιστικο πρόβλη-μα όλων μας. Οι "εναλλακτικές λυ-σεις" δεν είναι καθόλου ελκυστι-κές: Αμεση αυτο-καταστροφή, ή ακόμα χειρότερα, να τα παρατήσου-με και να παμε για ύπνο μια και καλή. Εμείς όμως που είμαστε μια συμ-μπρία με μια συγκεκριμένη ανα-λυση των καταστάσεων και με μια εξίσου συγκεκριμένη προοπτική, θα κάνουμε τα αδυνατα δυνατά για να σπρωξουμε την επανάσταση πέρα από το σημείο το χωρίς επι-στροφή.

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΟΜΑΔΑ MANCHESTER

Ο ΕΝΟΠΛΟΣ αγώνας στο ΙΡΑΝ

Το Ιράν (Περσία) είναι μια χώρα 628.000 τετρ.μιλίων με πληθισμό 35 εκατομ. Το ακαθάρτιστο εθνικό προϊόν της είναι 45 δισ. \$ (U.S.) από τα οποία περίπου \$ 22 δισ. προέρχονται από το πετρέλαιο. Η ιστορία του Ιράν δείχνει πολλές περιόδους αντι-αποικιακού και αντι-ιμπεριαλιστικού αγώνα. Μερική επιτυχία αυτών των αγώνων ήταν η "συνταγματική επανάσταση", το 1906 κι αργότερα με την κυβέρνηση του Αρ. Μ. ΜΟΣΣΑΔΕΓΗ (1951-1953). Εντούτοις το 1953 η δικτατορία που υποκινήθηκε από τη CIA έφερε το Σαχ, πουχε φυγει από τη χώρα φυσικά, πίσω στην εξουσία. Από τότε η αστυνομοκρατία του Σαχ παραμένει σαν η πιο απάνθρωπη στην ιστορία.

Η αποτυχία του Σαχ να εξασφαλίσει τουλάχιστον μια οικονομική βάση οδήγησε σε μαζικά αντικυβερνητικά κινήματα κατά το 1960. Το 1963 ο Σαχης υποχρεώθηκε να κάνει μερικές μεταρρυθμίσεις από την μεία και από την άλλη να κάνει ο,τι μπορεί για να εξαφινισει οσους δεν τον ήθελαν. Η μεταρρύθμιση της γης άλλαξε την κοινωνικοοικονομική δομή από ημι-φεουδαρχική σε ένα εξαρτωμένο-αστικό κράτος κι ανοίξε τις αγορές στα δυτικά προϊόντα. Όμως ο βαρβαρός τρόπος που χειρίστηκε τους "αντιφρονούντες" του πείρα από τα όρια της μοντερνας ιστορίας. Σε μια μερα, 5 Ιουνι 1963, πάνω από 15.000 ασπλοι άνθρωποι πυροβολήθηκαν. Αυτή η μερα σταθηκε σταθμός στην ιστορία του αντι-Σαχικού κινήματος, γιατί έδειξε ξεκαθαρά τη ματαιότητα των μη-βιαιων διαμαρτυριων και την αναγκη για ενοπλο αγώνα.

Οι ιμπεριαλιστες, με ιδιαίτερη προτιμηση των αμερικανων και ευρωπειων, συνεχιζαν και συνεχιζουν να προμηθεουν το Σαχ με τα πιο τελεια οπλα. Η Βρετανική κυβέρνηση τουλάχιστον δεν κρατάει κρυφο το γεγονός ότι κερδίζει δισεκατομμυρια λιρες από πωλησεις στρατιωτικού υλικού στο Σαχ και ότι "ειδικοί" εκπαιδευουν στρατιωτες του Σαχ.

Σύμφωνα με στατιστικες του Υπ. Εργασιας 63,50% των οικογενειων της εργατικής τάξης κερδίζουν λιγοτερο από £ 5 (περίπου 350 δρχ.) την βδομάδα. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Τεχεραν είναι μια από τις ακριβοτερες πολεις του κοσμου. Το μεγαλυτερο μερος του Ιράν ζει στο 18ο αιώνα με το προνομοιο ναχει μια από τις πιο βαναυσες και τελειοποιημένες αστυνομίες του κοσμου. Οποιαδήποτε κίνηση για διαδηλώση η απεργία η αντιστάση στο σύστημα αντιμετωπιζεται με αγριο τροπο. Αποτελεσμα σημαρα είναι να υπαρχουν χιλιαδες νεκροι και περίπου 100.000

πολιτικοι κρατουμενοι σ'ολη τη χώρα.

Η ηγεσία των "εργατικών" κομμάτων εφυγε από τη χώρα νωρίς μετά τη δικτατορία για να συνεχίσει τον αγώνα από το εξωτερικό. Οι αγωνιστες που έμειναν είχαν να διαλέξουν ανάμεσα στη σιωπή και τον ενοπλο αγώνα.

Η ενοπλη αντιστάση στο χωριο ΣΙΑΗΚΑΙ, στα βορεια της Τεχερανς στις 8 Φλεβαρη 1971 σημειώνει την αρχή της ενοπλης πάλης. Τον Απριλίο του 1972 διαφορες ενοπλες ομάδες ενωνονται για να δημιουργησουν την "Οργάνωση των ΡΕΔΑΪΣΕ Ανταρτων του Ιρανιανου λαου" (ΟΙΡΦΓ). Λίγο μετά μια άλλη οργάνωση η "ΜΟΖΑΪΕΔΙΝ του Ιρανιανου λαου" αρχίζει τον ανταρτοπολεμο. Σήμερα οι δυο αυτές βασικές οργανώσεις ήδη βρισκονται σε συζήτηση προκειμένου να ενωθούν.

Είναι πολυ ενδιαφερον το γεγονός ότι, μολοντι στο ενοπλο κίνημα στο Ιράν έχει επικρατήσει η Μαρξιστική τάση, το κίνημα παραμένει εντελως ανεξαρτητο από τις "σοσιαλιστικες" και καπιταλιστικες υπερδυναμεις και εκδηλώνει την αλληλεγγυη του σ'ολους τους επαναστατημενους του κοσμου. Σε μια ανάλυση η ΟΙΡΦΓ εγραφε: "... Το ενοπλο κίνημα του Ιρανιανου λαου ξεκίνησε εξω από κάθε πολιτικες μεθόδους αγώνα. Έτσι όμως ουτε μπορεί να κριθει σαν μια περιπετειώσης προσπάθεια βιαστικων ακτιβιστων ουτε ότι βασίζεται σ'ένα συγκεκριμένο "μοντέλο". Η ενοπλη πάλη είναι μια μακρυν και συνεχής διαδικασία που σκοπευει στο να κινήσει τις μαζες. Δεν σχεδιαζεται για να χτυπησει περιπτώσιακα το καθεστως. Η ενοπλη πάλη δεν είναι ένας ατομικός αγώνας όπου ένας "ήρωας" μπορεί να αλλάξει την ιστορία και να ελευθερωσει τον κοσμο, αλλά απλα είναι η αρχή ενός γενικότερου μαζικού κινήματος..."

* "Για την αναγκη του ενοπλου αγώνα και την αρνηση της θεωρίας της "επιβίωσης" (αγγλ. εκδόση, ΟΙΡΦΓ, 1977).

τριγυριζοντας

Στις 26 του Απριλη, το βραδι μερικοί οπαδοι της ΚΝΕ ήταν μαζεμενοι στην Ομονοια, προπαγανδίζοντας το 10ο συνέδριο του ΚΚΕ με πανω.

Σε λίγο μαζευτηκαν 60 κρηνισοφοροι των ΜΑΤ που τους ζήτησαν να διαλυθούν. Όταν όμως μετά τη δευτερη προειδοποίηση αρχισαν να διαλυονται, οι κρηνισοφοροι τρεχοντας πίσω τους και στο ύψος της 3ης Σεπτεμβριου αρχισαν να φωναζουν ότι προκειται περί αναρχικών. Η αστυνομια κατέσχε το πανω και συνέλαβε 10 άτομα για "αντιστάση κατά της αρχης". Ο κοσμος που ήταν συγκεντρωμένος στο σημείο των συλληψεων φώναξε: "Κατω η Νεα Τρομοκρατία"

Ένα από τα πολλά επεισοδια που γίνονται τελευταία στην Ελλάδα, που περνανε στους "φιλους" τίτλους των σημειριδων και που κανουν ξεκαθαση την προθεση της κυβέρνησης και του κρατους να χτυπησει παντου, φορώντας ακόμα και στο ΚΚΕ την ταμπέλα του "αναρχικού".

Το ίδιο το ΚΚΕ, που σπκωνει κολλες ποσες τους φωνες λεγοντας ότι δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να μην "εξαργυρωθουν τα πνευματα χωρίς να υπαρχουν οι αντικειμενικες συνθηκες" για να γίνει κατι τετοιο, δεγτική ανοιχτη επιθεση. Το ίδιο το ΚΚΕ δεν το περιμενει ίσως, μπορεί και να διαμάρτυσηθηκε που οι ΜΑΤ τρομοκοατες επιτεθηκαν εναντια στα μελη ενός φιλησυχου, νομιμου, και κοινοβουλευτικου κομματος, μηπως όμως ξεγυναει το ΚΚΕ ότι δεν χρειαζεται να δοθουν αφορμες για να κυνηγηθει ο λαος; Οι αφορμες δημιουργουνται από το ίδιο το κρατος για να διωξει ότι το ενοχλει, ότι διαβρωνει εστω και στο ελαχιστο το μηχανισμο του. Αυτες οι αφορμες, που δινονται σε μας από το ίδιο το κρατος μας είναι πολυτιμες. Χρειαζονται σωστη ανάλυση και καταξίωση. Δεν ακοει η στερεοτυπη απαντηση της ΚΝΕ: "καναμε σφαλματα" η "κανουμε σφαλματα", αλλά τι γίνεται για να αντιμετωπιστουν αυτά τα σφαλματα. Πρέπει να

καταλαβει το ΚΚΕ ότι το μονο προβλημα του δεν είναι το ΚΚΕσ. αλλά το προβλημα που αντιμετωπιζουμε ολοι μας: την κρατικη βια, που κάθε μερα μας κλεινει ολο και περισσοτερο στο σπιτι μας και στην ασφαλεια του κοινοβουλιου. Είμαστε σε μια εποχη που ο διαλογος με τη δεξ δεξια τρομοκρατια έχει πεθανει και πρέπει να αρχισει η συγκροση. Μια συγκροση μελετημενη και στη τελευταία της λεπτομερεια, ανοιχτη και ξεκεδυρη και όχι πια σε επιπεδο "αρχηγων κομματος" αλλά λαϊκης συμμετοχης.

Ιζοντας · τριγυριζοντας · τριγυρ

Αγωνιστικά γιορταστικα κι εφετος η πρωτομαγια στο... Πρωτο του Αρεως... Ισως για να μη παρασβληθη η συγκοινωνια. Πυρηνοι λογοι κατα της ΓΥΚΕ των Παπαγεωργιου και Καρακίτσου, μιλα, μιλα, μιλα, περσι βεβαια τα καναμε πλακακια μαζι τους--"ολοι ενωμενοι"--αλλο τους ξεσκακαζουμε κιολας αναλαχει. Κατα τα αλλα, τα πανω, οι σημαεις, οι εκδοσεις--τα οργανα των απανταχου κεντρικων επιτροπων οι αφισσες, τα τρικακια, ε οχι και να ξεχναμε την επαναστατικοτητα μας.

Ανασχηματισμος της κυβερνησης και ο Μηστοακης υπουργος. Πρωην κεντρως, προην αποστατης, προην ΦΔΚικος, προην νεοφιλελευθερος. Μαζι του και ο Α. Κανελλοπουλος "παραδοσιακος" κεντρως (ΕΚ, ΕΚΔ, Δ, ΕΔΗΚ)--γλυκο ποναι το υποουγιλικι... Κι ας πανε να κουρευονται αυτοι που τους ψηφισαν. Το φαينوμενο δεν είναι καινούργιο ουτε και οι πακατζηδες. Ας θυμηθουμε τον Τσιριμωκο η τον Τσουκαλα που ξεκίνησε ΕΑΝιτης, έγινε δημαρχος Αθηνας με την υποστηριξη του Κεντρου και ΕΔΑ για να καταληξει υπουργος της χουντας. Ποιος ξερει; Ισως καποτε δευτε τον Φλωρηκη Βουλευτη επικρατειας της ΕΔ, τον Ανδρεα στην Συμμαχια, τον Γαρανιδη ΗΛΕΚΤΙζη και τον Στεφανουκο στο Μαοϊκο. Να κερδισαν να καταλαβουν οι κοινωβουλευτικοι "επαναστατες" καποτε οτι αν η ψηφος προσουσε να αλλαξει το συστημα οτανε κιαυτη παρανομη...

Αλλο ενα θυμα της καταπιεσης στο στρατο βγηκε στη δημοσιοτητα. (Ελευθεροτυπια 20/4/78) Ο 21χρονος στρατιωτης Χαρ. Βιτζιλαιος αυτοπυροβοληθηκε στη σκοπια του στις 18 Φλεβαρη και πεθανε στο 424 στρατιωτικο νοσοκομειο στις 18 Απριλη. Ο λογος που αυτοπυροβοληθηκε ηταν, οπως εγραφε ο ιδιος στους γονεις του "...Εδω μεσα που βρισκομουναι αισθανομουνα σα φυλακισμενος. Καταλαβα οτι δεν μπορουσα να σφυβω το κεφαλι και να μη μιλω εναντια στη καταπιεση. Καλα το λενε οτι ο στρατος αλλους τους φτιαχνει και αλλους τους χαλαει. Εμενα ο στρατος μου κατεστρεψε τη ζωη και τα ονειρα που ειχα κανει. Γιαυτο προτιμησα να σκοτωθω για να μη σκοτωσω αλλον. Δε θελω να φανταστητε οτι το εκανα απο δειλια. Αλλα επειδη δεν μπορουσα να λυγισω, γιαυτο προτιμησα το θανατο..."

Το γεγονος οτι ο στρατιωτης ηταν "απολιτικος" και θρησκος εντεινει την κατασταση, γιατι απλα αποδειχνει οτι δεν υπαρχει αλλη λογικη στην καταπιεση περα απ αυτη της εξουσιας για

χαρη της εξουσιας και μονο. Και η λογικη του στρατου (αν υπαρχει λογικη στο στρατο) δεν είναι τιποτα αλλο παρα η πειθαρχημενη υπηρεσια στα συμφεροντα των κυβερνουντων για χαρη και μονο αυτης της υπηρεσιας. Ο βαθμος συνειδητοποιησης του λογου υπαρξης του στρατιωτικου τερατουργηματος ωθει τους κατα καιρους και κατα αναγκην υπηρετες του σε πραξεις αρνησης που φτανουν και μεχρι την αυτοκτονια. Μ'ολο το σεβασμο στην αποφανση του φανταρου, νομιζουμε οτι πρεπει να βρισκομε αλλες μεθόδους αντιστασης απ'αυτους της αυτοκαταστροφης.

Ο Λουκα Παβολινι, διευθυντης προπαγανδας του ΙΚΚ, σε συνεντευξη του στην εφημεριδα GUARDIAN (19/4/78) τονιζει μεταξυ αλλων οτι είναι πολυ σπουδαιο οτι "η αντιπολιτευση των νεων της ριζοσπαστικης αριστερας --την οποια μπορούμε να παραδεχουμε σαν μια νομιμη αποψη-- δεν πρεπει να παρει μορφη που να επικυρνωει την παρούσα βια. Δεν θελουμε αυτες οι μικρες αλλα σταθερα βιαιες μειοψηφειες να αποχτησουν υποστηριξη απο τους δυσαρεστημενους νεους". Δεν θα περιμενε κανεις βεβαια περισσοτερα απο το ΙΚΚ, κομμα που μοιραζεται την αστικη εξουσια. Η εργατικη ταξη και τα παιδια της θα πρεπει να συνεχισουν να ναι ανεργοι (πανω απο ενα εκατομμυριο ανεργοι νεοι, δεκαδες χιλιαδες τελειοφοιτοι χωρις δουλεια) και να ανεχονται τις θυσιες που επιβαλλει η Χριστιανοδημοκρατικη/Κομμουνιστικη συμμαχια (δες ιδια συνεντευξη) "για το καλο της προοδου και της εργατικης ταξης"! Οι "δυσαρεστημενοι νεοι" συμφωνα με το ΙΚΚ θα πρεπει να κατεβαινουν σαν σπυα βοδια στις διαδηλωσεις για να του δειχνουν τη δυσαρεσκεια τους, κι οχι να καταφευγουν σε εκδηλωσεις βιας σαν κι αυτη της απαγωγης του καλου φιλου του ΙΚΚ Μορο! Το ΙΚΚ, οπως και τα υπολοιπα, δεν εμαθε στοιχειωδη πραγματα απο την ιστορια οπως το οτι οι εξουσιαζομενοι δεν είναι βοδια αλλα Ανθρωποι με περιορισμενη αντοχη και υπομονη πουχει ορια.

Με Σοβαρο Υφος !

● Η ΚΕ του ΚΑΕ εστειλε σε χτες οσηνη της προε-κουφερανς στο ξενοδοχειο "Ηλιαρινο" ανακουνωσε τη ριζικη αυτοδιοργανωση της νεολαιας "Ρηγας Φερατος". Συμφωνα με το πλानο της ΚΕ διαγραφονται εντελως τα μελη του ΡΦ και νεολαιοι διοριζονται... ο σ. Μπαμπης Δρακοπουλος που δηλωσε: "αιθανομαι 20 χρονω παιδι". Στισης η "Αυγη" προκειται να αλλαξει τελειως μορφη, κι απο δω κι εφερος θα είναι γεματη κομικς και ανυπομοσιευσεις απο τη Βασκα και το Μικρο Ηρωα. Εξ κελου, για να ενταθη η συνεργασία με την ΕΔΑ η ΚΕ δηλωσε οτι συντομα θα γραφτη στο νεο ΡΦ και ο κ. Βαλου ο οποιος τις προαλλες ζητησε... γκαζακια για να παιζει.

Ο Μικυ θεοδορακης σε σημερινες βαρυγυοιες δηλωσε η ανακουνωσε οτι πρεπει ολοι να συνδραμουν το νεο Ρηγα Κερατο και υποσχεθηκε να γραφει με τη Χουσβια Τρικαλων το νεο υμνο της νεας νεολαιας με τιτλο "Ελλημερα παιδακια".

● Ο ραδιοσταθμος των Τυρανων μετεδωσε χτες σε ειδικη εκπομπη οτι ο προεδρος της λαϊκης Δημοκρατιας σ. Εμβερ Χοτζα επεσκεφθη το Αργυροκαστρο. Εκατομμυρια λαου τον υπεδεχθησαν με επεφημιες. Ίπρηξε μια γενικη ευφορια διοτι οπως ελεχθη ο κοσμος δεν ηργασθη αυτην την ημερα και επισης γελασαν πολυ. Η ημερα εκλεισε με εμβατηρια και δημοτικα τραγουδια. Φημες λενε οτι ο σ. Εμβερ Χοτζα γρηγορα θα στεφθη αυτοκρατωρ.

● Ο ανταποκριτης του Ρηγατος απο την Αθηνα μας γραφει τα εξης: Ο προεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Α. Παπανδρεου εφερεσε το ζιβαγκο του χτες στη Βουλη προκειμενου να παραση στη συζητηση για την ψηψηση του σοσιαλιστικου νομοσχεδιου περι νομιμοποιησης του πρασινου σκατοχαρτου. Αργοτερα ο κ. Προεδρος εμφανιστηκε με φρακο στη δεξιαση της Αντιγκουανης πρεσβειας που ελαβε χωρα εις το γνωστο κοσμικο καμπαρε COPACABANA. Κατα την εξοδο του απο το κεντρο εσχολιασε ευμενως τα στηθη των χορευτριων ("Μανουλα μου και βυζαρες").

● Ζητειται βοδμαγια αυτοκολλητη μετ μικροπινωτο, διαίτησος, χειροκροτητο κισερ ποδω, και δικεφαλον ηλεκτροκολλητιου μοικλι, με αναπυροσσομην εξωτερικη υλοδοχη, μπανωνας και υδραυλικον λεβιε αλλαγης συναισθησης, ακεριωριστου ενεργητικης ευθυνης, λαρ. μινωσα συχνοτητας υποκειμενικης περισσορομεναι και οπως είναι εις θεσιν ενω οπως ανακταστικη την υπαρχουσα ψευδοεργατικότητα με μιαν φθινουσα λογικην των αντικειμενων, πορευομενη προς μιαν παραλυμενη καληπρωσα φαντασιαν, που παρακοσμου. Οι ενδιαφερομενοι ας αποταθουν προς την εκστρατε εκδοτικην επιτροπην του Ρηγατος.